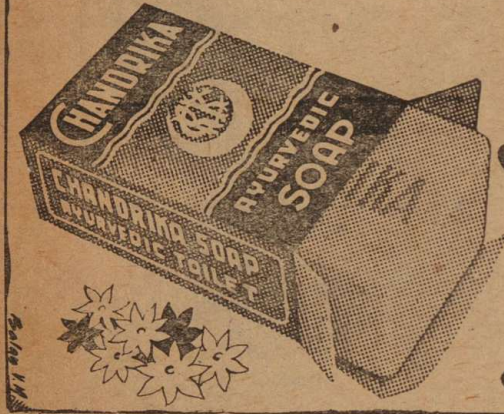

ചെരിവ്

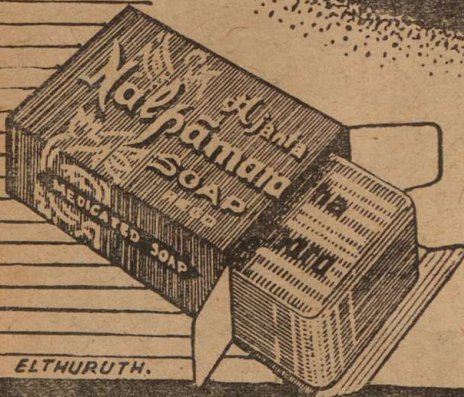

ചർമ്മരോഗങ്ങൾ
 വരാതിരിപ്പാനും
 വന്നതിനെ ഉറപ്പുവാാനും

ചന്ദ്രിക ദൃഢപ്രത്യേക
 പതിവായി ഉപയോഗിക്കുക

സുരഭിലമായ സുഗന്ധത്തിനും
 നിർമ്മലമായ ചർമ്മത്തിനും

PAUL ELTHURUTH.

അഗുണ
 നാലാമര
 സോപ്പ്

AJANTA CHEMICALS (REGD.) POONITHURA

അഖിലകേരള സൊസൈറ്റി മാസിക

ഓറപ്പതി: 17ന.വ.

ആണ്ടിൽ: 2 രൂപ.

(മുൻകൂർ)

പത്രാധിപർ: മാദർ ജെ. ചെമ്മഞ്ഞ്, ബി. എ.

മേർവീര്യം

PHONE: 603

TRICHUR

പുസ്തകം XIV

1964 ഏപ്രിൽ

ലക്കം IV

പത്രാധിപ പംക്തി

വിജയിപ്പിക്കുക

കേരളത്തിലെ മരിയാസബ്ബന്മാർക്ക് സുപ്രതിഷ്ഠയുടെ സുപ്രഭാതം പൊട്ടിവിടരുവാൻ പോകയാണ്; മരിയാസബ്ബന്മാരുടെ തളിരുമേനി മധുരഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ വെമ്പൽകൊള്ളുകയാണ്; കാരണം, ഇദം പ്രഥമമായി അഖിലകേരളാടിസ്ഥാനത്തിൽ മരിയാസബ്ബന്മാരുടെ ഒരു ദ്രോഹികമായ സമ്മേളനങ്ങളും പ്രകടനങ്ങളും ഏപ്രിൽ 12 മുതൽ 19 വരെ നടത്തുവാൻ പ്ലാനിട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അനൂത പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്ന കേരളാ റീജിയനൽ പ്രമാട്ടർടെ വിജ്ഞാപനത്തിൽനിന്ന് ഇക്കാര്യം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. റീജിയനൽ പ്രമാട്ടർമാരുടെയും, കേരളത്തിലെ രൂപതാ പ്രമാട്ടർമാരുടെയും, ഡയറക്ടർമാരുടെയും, ബി.സിസ്റ്റർ മോഡറേറ്റർമാരുടെയും, സബ് പ്രസിഡന്റുകളുടെയും മറ്റും ചർച്ചയോടെയും പരമ അവസാനദിവസമായ 19-ാം-നെയറായ സബ്ബാത്തയുടെ തുടർച്ചയായും പൊതുസമ്മേളനവും കലാപരിപാടികളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. മരിയാസബ്ബന്മാർക്കെതിരെ വന്നിരിക്കുന്ന ഈ അസുഖോപസരത്തെ വേണ്ടവിധം വിനിയോഗിക്കുവാൻ അവർ പരിശ്രമിക്കട്ടെ. എല്ലാ സബ്ബന്മാരും പ്രതിനിധികളെ അയച്ചുകൊണ്ടും സാമ്പത്തികസഹായം നൽകിക്കൊണ്ടും ചർച്ചകളിലും പ്രകടനങ്ങളിലും സജീവമായി പങ്കെടുത്തുകൊണ്ടും ഈ 4-ാം ശതാബ്ദബിലി സമ്മേളനങ്ങൾ

വിജയിപ്പിക്കുകയും അതുവഴി കേരളത്തിലെ മരിയാസബ്ബന്മാരുടെ നവജീവൻ നൽകുകയും ചെയ്യുവാൻ മുന്നോട്ടു വരട്ടെ.

ഈ മാദർസംരംഭത്തിന് മുന്നിട്ടിറങ്ങിയ കേരളാ റീജിയനൽ പ്രൊമോട്ടറേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകരായ രൂപതാ പ്രൊമോട്ടർമാരേയും ഞങ്ങൾ മാറ്റുമായി അഭിനന്ദിക്കുകയും അവരുടെ പരിപാടികൾ നൂറുശതമാനവും വിജയിക്കട്ടെയെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മംഗളാശംസകൾ!

തൃശ്ശൂർ മെത്രാൻ ടെറേസ് റവ. ഡോക്ടർ ജോജ് ആലപ്പാട്ട് തിരുമേനിയുടെ നാമോത്തുകനായ വി. ഗീവർഗ്ഗീസ് സമാധിയുടെ തിരുനാളാണ് ഏപ്രിൽ ഇരുപത്തിമൂന്നാം തീയതി. തൃശ്ശൂർ മെത്രാന്റെ തിരുനാൾ എന്നതിനേക്കാൾ മേരിവിജയപിതാവിന്റെ തിരുനാൾ എന്ന നിലയിൽ ഏല്പിപ്പിപ്പത്തിമൂന്നാം ഞങ്ങൾക്കേറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. മേരിവിജയത്തിന്റെ ജനയിതാവും തലതൊട്ടപ്പനും വളർത്തുപിതാവും എല്ലാം ആലപ്പാട്ട് തിരുമേനിയായെന്ന വസ്തുത "വിജയ"ബന്ധുക്കളിൽ ചിലർ അറിഞ്ഞിരിക്കയില്ല. നാമോത്തുകത്തിരുനാളിൽ ഞങ്ങൾ വന്ദ്യപിതാവിന് മംഗളങ്ങൾ ആശംസിക്കുകയും ചൈതന്യകാരിയായിത്തീർന്നു കിട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.

കവർചിത്രം: "അമ്മേ, ഞങ്ങളൊരു ഫുട്ബോൾ മാച്ചിനു പോയ"വരട്ടെ."

ചില പ്രശ്നങ്ങൾ

(ജോസഫ് ചാക്കോ ബി. എ., ബി. ടി.)

മരിയാസഖ്യസ്ഥാപനത്തിന്റെ നാലാം ശതാബ്ദ ബ്രൂബിലി പ്രമാണിച്ച് അഖിലകേരളാടിസ്ഥാനത്തിൽ ചില ആഘോഷപരിപാടികൾ ഈ ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ നടത്തുവാൻ പോകുന്നുവെന്നു കേട്ടപ്പോൾ ഒരു പഴയ മരിയാസഖ്യാഗായാളായ ഞങ്ങളുടെ ചെറിയ ഉള്ളോളനുള്ളിന്റെ; സന്തോഷം തീർത്തല്ല; ഇദ്ദേഹം പ്രഥമമായ ഈ സംരംഭം വിജയിക്കട്ടെ എന്ന് ഉള്ളടിഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

അതാടൊപ്പം, കേരളത്തിലെ മരിയാസഖ്യപ്രസ്ഥാനം ഇനിയും ഉദ്ദിഷ്ടഫലം പാഴുപെടുത്താതെ, പ്രവർത്തനരഹിതമായി, നിഷ്ക്രിയമായി, അല്ലെങ്കിൽ, ചിതറിയ ചില പ്രവർത്തനങ്ങൾ മാത്രം നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടു്, "ഭക്തിയും" "സംഘടനയും" ഇല്ലാത്ത ഒരു ഭക്തസംഘടനയായി മാത്രം നിലകൊള്ളുന്നതിന്റെ കാരണങ്ങളെപ്പറ്റിയും അല്പനേരം ചിന്തിച്ചുപോയി. ആ ചിന്തയുടെ ഫലങ്ങളാണ് താഴെ കുറിക്കുന്നത്.

1. കുട്ടികൾ മാത്രമോ?

16 വയസ്സുവരെ മാത്രം സൊഡാലിറ്റിയിൽ അംഗമായിരുന്നാൽ മതിയെന്നാണത്രെ പല സ്ഥലങ്ങളിലേയും അഭിപ്രായം. അതു കഴിഞ്ഞാൽ, സഖ്യത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ സംഘത്തിലോ, മൂന്നാം സഭയിലോ, ലീജിയൻ ഓഫ് മേറിയലോ, അമ്മ സംഘടനയിലോ മറ്റു വല്ല ക്ലബ്ബുകളിലോ ചേർന്നാൽ മതിയത്രെ. എന്തൊരു ചിന്താക്കുഴപ്പം! മരിയൻ സൊഡാലിറ്റി സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നത് മുതൽ വർഷങ്ങളായിരുന്നോ; ആരും മുതലേ അങ്ങനെയായിരുന്നു. ഇന്നു എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും അങ്ങനെയുണ്ടാകുന്നു. കേരളത്തിൽ മാത്രമാണ് "സൊഡാലിറ്റിക്കുട്ടികൾ" ഉള്ളതു്. ടീച്ചർസ് സൊഡാലിറ്റി, നഴ്സ് മാരുടെ സൊഡാലിറ്റി, അമ്മമാരുടെ സൊഡാലിറ്റി എന്നു തുടങ്ങി, വക്കീൽമാർ, ഡോക്ടർമാർ, കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികൾ, ഹാക്സിത്തൊഴിലാളികൾ, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, എന്നീ പ്രത്യേക ജോലികളും ജീവിതസ്ഥിതിയും പുലർത്തുന്നവർക്കെല്ലാംതന്നെ പ്രത്യേക സൊഡാലിറ്റികൾ ലോകത്തിലെവിടേയും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു സഖ്യാംഗം പ. മരിയത്തിനു സ്വയം പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നത്, കുട്ടിക്കാലത്തു് മാത്രമല്ല, പ്രത്യേക ജീവിതാവസ്ഥയോടുകൂടി ആണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം നാം മറക്കരുത്. എന്താകട്ടെ നടുത്തു വാൻ പോകുന്ന ചർച്ചകളിൽ ഇക്കാര്യം ഉൾപ്പെടുകയാവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കുട്ടികൾ മാത്രം മതിയോ സൊഡാലിറ്റിയിൽ? എന്തുകൊണ്ടാണ് മുതൽവർ സൊഡാലിറ്റി

യിൽ നിലനില്ക്കുന്നത്? മുതൽവർക്കുള്ള Professional Societies കേരളത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചുകൂടേ! എന്നു തുടങ്ങി പല വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും ചർച്ച നടത്താവുന്നതാണ്.

2. തിരഞ്ഞെടുപ്പ് (Selection)

കേരളത്തിലെ മരിയാസഖ്യങ്ങൾക്കു വന്നുവരിച്ചിരിക്കുന്ന വലിയൊരു കെടുതി, അംഗങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലുള്ള വലിയ അനാസ്ഥയാണ്. ആദ്യകുറിച്ചു നസീകരണം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ എല്ലാവരെയും കൂട്ടമായി സഖ്യത്തിൽ താൽക്കാലികാംഗങ്ങളായി ചേർത്ത് പച്ചപ്പിത്ത കൊടുക്കുക, ആറു മാസമോ ഒരു കൊല്ലമോ കഴിയുമ്പോൾ കൂട്ടമായി അവരെ എല്ലാവരെയും നീലപ്പിത്ത നൽകി സ്ഥിരാംഗങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഒരു പരിപാടിയാണ് പലയിടത്തും കാണുന്നത്. "വെറും സാധാരണജീവിതംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതെ നിയമാവലിയിൽ അനുരാഗിക്കുന്നതവരായുള്ളും ആദ്ധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങളും അനുസരിച്ചു് തങ്ങളുടെ ഹൃദയംകൊണ്ടു് ഉന്നതാഭാവങ്ങളെ കൈവരിച്ചിട്ടുള്ളവരെ മാത്രം സഖ്യത്തിൽ ചേർക്കുവാൻ ശ്രദ്ധ പതിക്കേണ്ടതാണ്" എന്ന് "ബിസ് സെക്കുലാരി"യിൽ 12ാം പീയൂസ് മാപ്പാപ്പ അനുരാഗിക്കുന്നുണ്ട്. നിയമാവലിയിൽ, പുതുമായി ചേരുന്ന അംഗങ്ങൾക്കു് ഒരു പരിശീലനഘട്ടവും, പരിശീലനം നല്കുവാൻ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനും (Instructor of Candidates) മറ്റും നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പരിശീലന മരിയത്തിനുള്ള സ്വയംപ്രതിഷ്ഠയുടെ അർത്ഥവും വ്യാപ്തിയും നല്ലതുപോലെ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള പ്രായവും പരിശീലനവും പുതുമായി സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നവർക്കു ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ വിഷയവും എറണാകുളം ചർച്ചകളിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെടാമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുക.

3. ഗുപ്തപ്രവർത്തനം

അറുത്തൊരളൊഴുപ്പ്, കത്തോലിക്കാ പ്രസിദ്ധീകരണപ്രചരണം, ചാർഷിക്കുങ്ങളും കലാപരിപാടികളും, മിഷൻ പ്രവർത്തനം, സാധുസംരക്ഷണം, ചേദോപദേശം എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി വിവിധ ഗുപ്തകൾ സൊഡാലിറ്റിയിൽ പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് നിയമാവലി അനുരാഗിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, നമ്മുടെ മിഷൻ സഖ്യങ്ങളും യാതൊരു ഗുപ്തപ്രവർത്തനത്തിനും തുനിയുന്നില്ല. എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി അവരെ ആഹ്വാനംചെയ്താൽ അവർക്കു് അക്കാമ്പത്തിൽ യാതൊരു ഉത്സാഹവും കാണുന്നില്ല. കൊച്ചുകുട്ടികളായതുകൊണ്ടും, നേതൃത്വമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും മറ്റുമായിരിക്കാം ഈ അനാസ്ഥ. പക്ഷേ, ഈ പ്രവർത്തനരാഹിത്യം കാണുമ്പോൾ, അവരുടെ ഭക്തകർമ്മാണുഷ്ഠാനങ്ങളെല്ലാം വെറും പൊള്ളയല്ലേ എന്നു സം

(ശേഷം 126-ാം പേജ് കാണുക)

4-ാം ഗതാബ്ദ ജൂബിലി

കേരളാ സിസ്ഥാനത്തിൽ ആഘോഷങ്ങൾ

— ഫാദർ ചുമാർ വടക്കൂട്ട് S. J., കേരളാ റീജിയനൽ പ്രൊമോട്ടർ —

മരിയൻ സൊഡാലിറ്റിയുടെ നാലാം ശതാബ്ദ ജൂബിലി അഖിലകേരളാ സിസ്ഥാനത്തിൽ ആഘോഷിക്കണമെന്നും, 1964 ജനുവരി 25-ാം തീയതി, ആലപ്പുഴ ലിയോ തർട്ടിയ്ക്ക് ഫൈസ്റ്റിൽ ചേന്ന്, കേരളത്തിലെ രൂപതാ പ്രൊമോട്ടർമാരുടെ സമ്മേളനത്തിൽ തീരുമാനിക്കുകയുണ്ടായി. ജൂബിലി ആഘോഷങ്ങളോടനുബന്ധിച്ച് 1964 ഏപ്രിൽ 12 മുതൽ 19 വരെ ഒരു സൊഡാലിറ്റി വാരം ആഘോഷിക്കണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു. അതനുസരിച്ച് ഏപ്രിൽ 12, 13, 14 തീയതികളിൽ ഇൻഡ്യയിലെ റീജിയണൽ പ്രൊമോട്ടർമാരുടേയും, 14, 15, തീയതികളിൽ കേരളാ റീജിയണലിലെ രൂപതാ പ്രൊമോട്ടർമാരുടേയും, 16-ാം തീയതി വ്യാഴം, കേരളത്തിലെ വിവിധ ഇടവകകളിലെ ബ: ഡയറക്ടർ അച്ചന്മാരുടേയും ചട്ടാസമ്മേളനം മംഗലപ്പുഴ സെമിനാരിയിൽ വെച്ചും, 16-ാം തീയതി വിവിധ ഇടവകകളിലേയും സ്ഥാപനങ്ങളിലേയും ബ. സിസ്റ്റർ മോഡറേറ്റർമാരുടെ ചട്ടാസമ്മേളനം എറണാകുളം സെന്റ് തെരീസാസ് കോളേജിൽ വെച്ചും നടത്തുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയുണ്ടായി. 18, 19 തീയതികളിൽ എറണാകുളം സെന്റ് ആൽബർട്ട്സ് പരിസരങ്ങളിൽ വെച്ചും അഖില കേരളാ സിസ്ഥാനത്തിൽ വിവിധ ഇടവകകളിൽനിന്നുള്ള സൊഡാലിറ്റി പ്രതിനിധികൾക്കായി സ്റ്റഡിക്ലാസ്സുകളും 19-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച ഉച്ചകഴിഞ്ഞുള്ള സായം കാലബലിയെ തുടന്ന്, ഇടവകകളിൽനിന്നുള്ള എല്ലാ സൊഡാലിറ്റി അംഗങ്ങളുടെയും പൊതുസമ്മേളനവും, പട്ടണം ചുറ്റിയുള്ള രാലിയും, കലാപരിപാടികളും നടത്തണമെന്നും തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സൊഡാലിറ്റി വാരാഘോഷത്തിന്റെ സർവ്വതോന്മുഖമായ വിജയത്തിനായി ബ. ഇടവക വികാരിമാർ, സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ബ. ശ്രേഷ്ഠന്മാർ, ബ. ശ്രേഷ്ഠത്തികൾ, സൊഡാലിറ്റി സഖ്യങ്ങളിലെ സീനിയർ-ജൂനിയർ അംഗങ്ങൾ മുതലായി എല്ലാ മരിയക്കേരടേയും ആത്മാർത്ഥമായ സഹായസഹകരണങ്ങൾ വിനയപൂർവ്വം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. മരിയാംബിക

ഏപ്രിൽ 1964

യിൽനിന്നു സൊഡാലിറ്റി വഴി കേരളക്കരയ്ക്ക് സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വിവിധ അനുഗ്രഹസഹായങ്ങൾക്കു പരസ്യമായി കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനും നമ്മുടെ മരിയാ സഖ്യത്തിന് പുതുജീവനും നവചൈതന്യവും നല്കുവാനും വേണ്ടിയാണ് ഈ ആഘോഷപരിപാടികൾ ഉദ്ദേശിതമായിരിക്കുന്നതെന്നതും അറിയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

മംഗലപ്പുഴ സെമിനാരി, സെന്റ് തെരീസാസ് കോളേജ്, സെന്റ് ആൽബർട്ട്സ് ഫൈസ്റ്റിൽ എന്നീ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ വെച്ചു നടക്കുന്ന ചട്ടാസമ്മേളനങ്ങളിലും സ്റ്റഡിക്ലാസ്സുകളിലും മരിയശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധന്മാരും സൊഡാലിറ്റി പ്രവർത്തനത്തിൽ പ്രാധിക്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരുമായ ഉന്നതവൃക്കൾക്കും ക്ലാസ്സുകൾ നൽകുന്നതായിരിക്കും. സമാപനസമ്മേളനത്തിൽ അഖിലേന്ത്യാ പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ള വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ മഹനീയസാന്നിധ്യത്തിനായി പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ അഭിവദ്യതരമേനീമാർ എല്ലാവരും നമ്മുടെ ഈ സൽസരം ഭരണിന് അനുഗ്രഹാശീർവാദങ്ങൾ നൽകുകയും പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ വാദനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അഭ്യർത്ഥന

1. ബ. ഇടവക ഡയറക്ടർമാരോട്.

സഖ്യത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ച് മംഗലപ്പുഴ സെമിനാരിയിൽ വെച്ച് ഏപ്രിൽ 16-ാം തീയതി നടത്തുന്ന ചട്ടാസമ്മേളനത്തിൽ ബ. ഡയറക്ടർമാർ എല്ലാവരും സംബന്ധിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

18, 19, തീയതികളിൽ സെന്റ് ആൽബർട്ട്സിൽ നടക്കുന്ന സ്റ്റഡിക്ലാസ്സുകളിലേയ്ക്ക് കാരോ ശാലയിൽനിന്നും ചുരുങ്ങിയപക്ഷം രണ്ടു പ്രതിനിധികളെ യെങ്കിലും അയയ്ക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. 19-ാം തീയതി ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് നടക്കുന്ന പൊതുസമ്മേളനത്തിലും രാലിയിലും ആവുന്നത്ര അംഗങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് പ്രത്യേകം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

2. ബ. സിസ്റ്റർ മോഡറേറ്റർമാരോട്.

ഇടവകകളിലേയും സമാധാനങ്ങളിലേയും സൊഡാലിറ്റി പ്രവർത്തനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കഴിയുന്ന ബ. സഹോദരിമാരെ ഉദ്ദേശിച്ച് സെന്റ് തെരീസാ സ്കോളജിന്റേച്ച് ഏപ്രിൽ 16-ാം തീയതി നടത്തുന്ന ചർച്ചാസമ്മേളനത്തിൽ സൗകര്യമുള്ള എല്ലാവരും സംബന്ധിക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

3. സൊഡാലിറ്റി അംഗങ്ങളോട്.

കേരളാ സൊഡാലിറ്റിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യത്തെതായ ഈ ആഘോഷപരിപാടിയുടെ വിജയം നിങ്ങൾ കാരാരുത്തരുടേയും ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണത്തിലും സഹായത്തിലുമാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ഈ സംരംഭം അനുഗ്രഹമായകവും വിജയപ്രദവുമാകുന്നതിന് നിങ്ങൾ ഇന്നുമുതൽ നമ്മുടെ സ്വർജ്ജിതമധ്യസ്ഥയായ പരിത്രള കമ്പുകാമാതാവീനോട് പ്രത്യേകമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെക്കൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം. അതോടൊപ്പം, പണച്ചെലവുള്ള ഈ സംരംഭത്തെ അകമഴിഞ്ഞ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് വിനീതമായി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അതിനായി ഭാരാളമായും രണ്ടു രൂപയിൽ കാര്യത്തെ ഒരു തുക ഉടനെ നിങ്ങളുടെ രൂപതാ പ്രൊപ്പോളിറ്റ് അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പ്രതിനിധികളായി ചർച്ചാസമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ വരുന്ന അംഗങ്ങൾക്കും, സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷന്മാർക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം, താമസസൗകര്യവും ഭക്ഷണവും എറണാകുളത്തു് ഇടപാട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒരംഗം ഒരു ദിവസം 1.50 അതിലധികം നൽകേണ്ടതാണ്.

എല്ലാ മരിയഭക്തന്മാരുടേയും ആത്മാർത്ഥമായ സഹായസഹകരണങ്ങൾ ഒരിക്കൽക്കൂടി അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. മരിയാംബിക നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

സൊഡാലിറ്റി ഒപ്പിസ്

അമലോത്ഭവമാതാവീന്റെ ചെറിയ ഒപ്പിസുപസ്തകം രണ്ടാംപതിപ്പ് തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. വില 5 പൈസ.

തൂറിനുംമൽ 20% കമ്മീഷൻ.

പ്രസാധകർ:

തുണിയൻ പ്രസ്സ്

മരിയാപുരം, തൃശൂർ-5.

For a Large Sodality

The Director of a large Sodality, will first need to study as deeply and as extensively as possible the Sodality itself. Let him spare no labor in this. It will be compensated for by the many pleasant surprises his interest in the Sodality will reveal to him and by the power for good he will find in the Sodality. The Sodality opens before him a vast field for his activity and initiative. Its very Rules are not binding chains, but rather landmarks which enable him to ascertain his position in the vast domain where his zeal is to be deployed. His zeal must adapt itself continually, it must mold its action according to the infinitely variable circumstances of time, persons, and places and adjust itself to practical possibilities. It is therefore, only by an exact and intimate knowledge of the Sodality, of its characteristics, its end, and its means of action that he will be able to utilize its varied resources with such freedom and perfect flexibility, with the assurance that he is in no way departing from the spirit of the Sodality.

First of all the history of Sodality presents to us the means *Par excellence*, of acquiring a thorough and more truthfully exact knowledge of the Sodality than can be gained from theoretical treatises. To speak more precisely; it is only through history that the theoretical treatises can be certainly and accurately understood. In fact, only the history of the Sodality, of its origins, its prosperity, its successes, its struggles, its fruitfulness, the favors which it has received from the Church, the hostility with which the enemies of the Church have persecuted and continue to persecute it—only the history of all this can give to us the clue to that powerful vitality which the most detailed study of the theoretical organization, without history, would never tell us.

Rev. EMILE VILLARET S. J.

വസ്ത്രം വന്നു. മരമായ മരം
 ലും പുഷ്പിച്ചു; പൂവായ പൂവെല്ലാം
 കായിട്ടു. തളിരില മുക്കുകയും, മു
 പ്പെത്തിയവ പഴുത്തു പൊഴിയുകയും
 ചെയ്തു. രാക്കുറപ്പായിയടേയും മത്താ
 യിച്ചുനെയും മുമ്പിൽ പ്രഭാതവും
 പ്രഭോഷവും മാറിമാറി കനകകുണ്ടി
 ഞരും ചുവന്നുകൊണ്ടുവന്നു. ചക്ര
 വാളത്തിന്റെ വക്ത്രഭവയിൽ എന്ന
 ഒന്നും കുറെ തങ്കച്ചാർ തുകിക്കിട
 ക്കും. വെള്ളിയും പൊന്നുംകൊണ്ടു
 ഞുകിയ നാണയങ്ങളും നീലാകാശ
 ത്തിന്റെ നെടുമുറ്റത്തു ചിതറിക്കാ
 ണാരണ്ടു്. അതെല്ലാം കൈയെത്താ
 തരത്ര അകലത്തിലാണ്. ആര
 യുടെ കഞ്ഞിച്ചിറകു വിരിച്ചാൽ അങ്ങോട്ടു പറന്നടുക്കാ
 നായില്ല.

VII. പട്ടണം കണ്ടോ? വെള്ളരിങ്ങാപട്ടണം!

ഒട്ടും മടുക്കാതെ പണിയെടുക്കുന്ന ഒരു ജോഡി ച
 ക്കൊളകളാണ്. അവർ നടന്നു പിന്തള്ളിയ വ
 ഴിയുടെ ആകെ നീളം ആരണ്ടുനൂറുനാക്കാണ്? അ
 വീടെയെങ്ങും നാഴികക്കല്ലുകളില്ല. ചോലവൃക്ഷങ്ങളു
 മില്ല. നീണ്ടനീണ്ട ഈ നടപ്പിനുശേഷവും അവർ പ
 റപ്പെട്ടിടത്തുതന്നെ നില്ക്കുകയാണ്. ധന്യഭാഗ്യമായ
 ചക്കകളുകൾ!

ഈ തടസ്സത്തിൽ നിന്നും അവർക്കൊന്നു മോചനം
 പ്രാപിക്കണം. ഏതു ജോലിയും ചെയ്യാം. സ്വാത
 ന്ത്ര്യമില്ലാത്ത ഈ ജീവിതമാണു ഏതാ.

“ചിന്നമ്മേ!” ഒരു പ്രകാശത്തിൽ റപ്പായി പ
 റഞ്ഞു. “ഞങ്ങളുടെ കണക്കൊന്നു നോക്കണമല്ലോ”

“എന്താ കണക്കു്?”

“പണിക്കുവിലയിനത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു വരാനുള്ളതു
 തരണം.”

“നാലു നേരം ചിക്കനെ തിന്നുന്നതു പോരെ?”

“നാട്ടിലൊക്കെ ചെലവു കഴിച്ചു ഒന്നര രൂപാ
 കൂടിയുണ്ടു്.”

“ചെലവിലൊക്കെയോ?”

“രണ്ടു രൂപാ.”

ചിന്നമ്മ അകത്തേയ്ക്കു പോയി. ഒരു കണക്കുവു
 ക്കെടുത്തു് അവൾ തിരിച്ചും മറിച്ചുംനോക്കി. മറ്റൊ
 രു കടലാസ്സിൽ എന്തൊക്കെയോ എഴുതിക്കൂട്ടുകയും
 ചെയ്തു. എന്തായിരിക്കുമോ അവളുടെ അടുത്ത മരപ
 ടി. പത്തിരപതു മിനിട്ടു കഴിഞ്ഞു. ഏതാനും കുറവ്
 സിനോട്ടുകളുമായി അവൾ തിരിച്ചുവന്നു.

“ഇതാ” എഴുപത്തെട്ടുരൂപിക അവൾ വച്ചുനീട്ടി.
 കൂടെ ഒരു കടലാസുണ്ടുണ്ടും. അവർ വന്നിട്ടു നൂററിയേ
 ഴു ദിവസമായി. ഞായറാഴ്ചയും മറവധിദിവസങ്ങ
 ലുമുൾപ്പെടെ ജോലിയില്ലാത്ത ദിനങ്ങൾ ഇരുപത്തൊ
 ന്നു്. ബാക്കി എണ്പത്തൊരു ജോലിദിവസങ്ങളിലെ

ഏപ്രിൽ 1964

കൂലിയാണതു്. ദിവസം ഒന്നുമുക്കാൽ രൂപ വച്ചു കൂ
 ലി കണക്കാക്കി. അതിൽ രണ്ടുപേരുടെ സർവ്വ ചെല
 വും കഴിച്ചുള്ള തുകയാണു് ചിന്നമ്മ കൊടുത്തതു്.

“ഇതുപോരാ ചിന്നമ്മേ!” രാക്കുറപ്പായി മുറുമുറുത്തു.

“ഇതിൽക്കൂടുതൽ തരാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാ
 ഞാൻ? ഒന്നും മിണ്ടണ്ട.”

“എന്നാലും ഞങ്ങൾ ഇരട്ടിച്ചണിയാണിവിടെ
 പണിയുന്നതു്.”

“നാലിരട്ടി തീററയും. രണ്ടു ചാക്കരി തിന്നു നി
 ഞരും; ഞാൻ പ്രത്യേകം കണക്കെഴുതിയിട്ടുണ്ടു്.”

“എന്നുത്ത് ചിന്നമ്മേ! ഒന്നും തിന്നാത്ത ഒരുത്തനാ
 യിരിക്കും ചിന്നമ്മേ!” റപ്പായി അലോക്കി
 യിൽ നിരന്തരം ഭാവിച്ചു.

“ചിന്നമ്മേ!” അവൾ ആ ചോദ്യചിഹ്നം
 ഒന്നുകൂടെ ഉയർത്തിച്ചോദിച്ചു

“താലി കെട്ടാൻ വരുന്നതു്”

“ഓ! ഞെമ്മാടിത്തരം പറയുന്നാ?” അവൾ
 കൈയിൽ കീട്ടിയ കൊരണ്ടിപ്പലകയെടുത്തൊരേരേ
 കൊടുത്തു. റപ്പായി പെട്ടെന്നു മാടിമാറിക്കളഞ്ഞു.

“മയ്യാടയ്ക്കു നിന്നു വല്ലതും പണിയെടുത്തോ നല്ല
 തിന്നാണേൽ...” ചിന്നമ്മ ഒരു സിംഹിയെപ്പോലെ
 തുള്ളിച്ചാടി അകത്തേയ്ക്കു പോയി.

കിഴക്കെ ദിങ്ദ്രഭവയിൽനിന്നു നീണ്ടുവന്ന തങ്ക
 ക്കമ്പികളുടെ നിറം മാറിത്തുടങ്ങി. റപ്പായിക്കും മ
 ത്തായിച്ചനും ഇനി അവിടെനിന്നൊന്നു യാത്ര പറയ
 ണം. പക്ഷെ ആരോടു പറയാനാണു്. മടിച്ചു മടി
 ച്ച് അല്പം നിന്നശേഷം അവർ ഇറങ്ങി നടന്നു;
 പാടവും പറമ്പും കടന്നു വളഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു പോകുന്ന
 കാട്ടുവഴികളിലൂടെ.

“മത്തായിച്ചാ.” റപ്പായി പറഞ്ഞു: “നമുക്കി
 നൊന്നു കഴിക്കണം. എത്ര നാളായി നന്നായിട്ടൊ
 ന്നു പുണ്യമായിട്ടു്.”

“വേണ്ടോ കൂവു! ഇവിടെൊക്കെ മദ്യനിരോധനമാ.”

അവർ ആരും സഹോദരന്മാരാണ്. ആരും പരമം കടുംബസമുദായം അടുത്തടുത്തു താമസിക്കുന്നു. അവരുടെ വൃദ്ധമാതാപിതാക്കന്മാർ ഓരോ മക്കന്റെയും വീട്ടിൽ മാറിമാറി താമസിക്കുന്നു. അവർക്ക് നടക്കാൻ പാടില്ലാത്തതിനാൽ പള്ളിയിൽ പോകുന്നില്ല. മാസത്തിലൊരിക്കൽ വികാരിയച്ചൻ വന്ന് കുവസാരിപ്പിച്ചു കൂട്ടുന്ന കൊടുക്കും. അന്ന് ആ വീട്ടിൽ പെരുന്നാളാണ്. കാരണം, ആരും സഹോദരന്മാരുടെ മക്കൾ എങ്കിലും നാല്പതാളം അവിടെ രാവിലെയുണ്ടായിരിക്കും. അവർ ചെറുതെ കൈയും വീശിയല്ലാവന്നിരിക്കുന്നത്. അപ്പപ്പുറംറയും അമ്മയ്യേടേയും ദിവ്യകാരുണ്യ സിക്രണത്തിനുള്ള 'റീപാർട്ടി' മോടിപിടിപ്പിക്കുന്നതിന് എത്തപ്പോൾ, വട്ടേപ്പം, താറാവുമുട്ട, പഴം, അവിൽ മുതലായവ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. വികാരിയച്ചൻ കൂട്ടുന്ന കൊടുത്തതിനുശേഷം ഉപകാരസ്തരണങ്ങളെ പ്രാർത്ഥനയും അഭ്യർത്ഥനയെ ചൊല്ലും. അനന്തരം കുട്ടികളുടെ റീപാർട്ടിയിൽ സംബന്ധിക്കും.

ഇപ്രകാരം ചില വീടുകളിൽ നടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും കണ്ടുമക്കൾക്ക് അറിയാവുന്നതല്ലേ എന്തെല്ലാം നല്ല അവസരങ്ങളുണ്ടായാലും ചില സഹോദരന്മാരും മക്കളും അവരുടെ സഹോദരങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ കാലു കുത്താത്തതായിട്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ള നിസ്സഹകരണമെന്നോടാലും കണ്ടുമക്കൾ കാണുമ്പോൾ അതു് ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനായി നിങ്ങൾ ശ്രമിക്കണം.

വിനോദയാത്രയ്ക്കു പോയ കുട്ടികളെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതിനുശേഷം യാത്രക്കാർ ആരുമില്ലാതെ പോയ ഒരു ബസ്സിൽ ഞാൻ കയറാനിടയായി. അതിൽ സിഗററ്റുമുറി, ബീഡിക്കുറി, ഓറഞ്ചുതൊലി, ചോക്ലേറ്റ് പൊതിഞ്ഞ കടലാസ്സ് എന്നിവയൊക്കെ കിടപ്പുണ്ട്. ഈ സാധനങ്ങൾ ശേഖിച്ചിട്ടുപോയ കുട്ടികൾ ആ ബസ്സിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നവർക്ക് നല്ല മാതൃകയാണോ മീത്ത മാതൃകയാണോ ഇട്ടിട്ടുപോയതെന്ന് ഞാൻ അപ്പോൾ വിചാരിച്ചു. സിഗററ്റുമുറിയും ബീഡിക്കുറിയും ഇട്ട കുട്ടികൾ മുതലായവയും ഓറഞ്ചുതൊലിയും ചോ

ക്ലേറ്റ്കടലാസും ഇട്ടിട്ടുപോയ കുട്ടികൾ മോശമല്ലാത്ത മാതൃകയുമാണ് കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഭക്ഷിച്ചതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഇട്ടതു് ശരിയാണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ഉപയോഗിച്ച സാധനങ്ങളുടെ ഇനമനുസരിച്ചാണ് പ്രവൃത്തി നല്ലതോ മീത്തയോ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. എന്നായാലും കണ്ടുമക്കൾ വിനോദയാത്രയ്ക്കു പോകുമ്പോൾ ബീഡിയോ സിഗററ്റോ ഉപയോഗിക്കരുതെന്നും യാതൊന്നിന്റെയും അവശിഷ്ടങ്ങൾ നിങ്ങൾ യാത്ര ചെയ്യുന്ന വാഹനത്തിൽ ഇട്ടിട്ടു പോകരുതെന്നും ഞാൻ ഉപദേശിക്കുന്നു.

1964-ലെ കലണ്ടർ മുഴുവൻ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ പതിച്ചിരിക്കുന്ന തുണികൊണ്ട് ഉടുപ്പുണ്ടാക്കി ധരിച്ചിരിക്കുന്ന കണ്ടുമക്കളെ ഞാൻ കണ്ടു. ആണ്ടുമാസം തീയതി അറിയാൻ പാടില്ലാത്തവർക്ക് ആ ഉടുപ്പുകൾ സഹായകമായിരിക്കും. എന്നാൽ അതു ധരിക്കുന്ന കണ്ടുമക്കൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ അവർ പിന്നിട്ടുപോകുന്ന മാസത്തിലെ ഓരോ ദിവസവും ശരിയായിട്ടാണോ ചെലവഴിച്ചതെന്ന്. ആ കലണ്ടറിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന തീയതികൾക്കെതിരായി, പള്ളിയിൽപോകുക, ക്ലാസ്സിൽ പോകുക, മൂന്നു നേരവും പ്രാർത്ഥന നടത്തുക, പാഠങ്ങൾ ശരിയായി പഠിക്കുക, മാതാപിതാക്കന്മാരേയും ആദ്ധ്യാപകരേയും അനുസരിക്കുക എന്നീ കാര്യങ്ങൾ തുണചിഹ്നമിട്ട ഫാദർ മാർക്കുചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുക. ഇല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ കലണ്ടറുള്ള ഷർട്ടോ ഉടുപ്പോ ധരിച്ചതുകൊണ്ടെന്താലും!

ഈ ലേഖനം വായിക്കുമ്പോഴുതന്നെ മദ്ധ്യവേനൽ അവധിക്കു സ്കൂൾ അടച്ചിരിക്കും. കുട്ടികൾക്കു മാത്രമായി സമയം ചെലവഴിക്കരുതു്. എല്ലാ ദിവസവും പള്ളിയിൽ പോകണം കൂത്താലിക്കാ പറങ്ങളും മാസികകളും പുസ്തകങ്ങളും ധാരാളമായി വായിക്കണം. ഗ്രന്ഥശാലകളിൽ മാതാപിതാക്കന്മാരെ സഹായിക്കുകയും വേണം.

“നീയിത്ര മണ്ടനായിപ്പോയല്ലോ മത്തായിച്ചാ, മദ്യനിരോധനമുള്ളിടത്തേ നല്ല സാധനം കിട്ടു”

വസ്തുതകളുടെ ഉൾപ്പൊരുളൊക്കെ റാക്കറപ്പായിക്കറിയാം. അവന്റെ 'ഇരട്ടപ്പേരു'തന്നെ മദ്യത്തിന്റെ ഒരു കൊച്ചുനിയനിലാണല്ലോ ആരംഭിക്കുക.

അവർ കാടും മലയും കയറി നടന്നു. കുത്തിറക്കങ്ങളും കടുഞ്ചാലുകളും തരണംചെയ്തു. പഴകൾക്കും

തോടുകൾക്കുമക്കരെ കയറി. എല്ലാം വരണ്ടു വറ്റിക്കിടക്കുന്നു. ശിശിരത്തിന്റെ കണ്ണിർ തുടയ്ക്കാൻ വന്ന ശരത്ക്കാലം തീരെ നില്പതാണ്. തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടി ഉരഞ്ഞുരഞ്ഞു മിനുസമായ കല്ലുകളല്ലാതെ ഒന്നും ആ പഴയിലെങ്ങുമില്ല. മഴയ്ക്കു വേണ്ടി കാത്തുനില്ക്കുകയാണ് ദാഹാർത്തരായ കാട്ടുചെടികൾ. അവയുടെ കുടും പച്ചനിറം ഒന്നു പല്ലാതെ ചവിണ്ടിട്ടുണ്ട്.

വിനയം അവരെ തേടി പറപ്പെടുമോ? അവരും വല്ല ചട്ടവകിയേയും പിറകെ പറഞ്ഞയച്ചേക്കും. നാട്ടിലൊക്കെ നല്ല വകവയ്ക്കുള്ള കൂട്ടത്തിലാണവരും. ആ പെണ്ണിന്റെ ഉള്ളിലെ തനിമിറമൊന്നു കാണാൻ മാത്രം ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല; അതിസമത്വമെന്നെങ്കിലും മാറിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാർക്കുപോലും.

‘വയ്പുവേലികൾ’ വല്ലവഴിക്കും പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ എന്ന് അവർ കരുതിയേക്കും. എങ്കിൽ മതിയായിരുന്നു. അവർക്കെന്തെ സേവനത്തിൽ ആ കൂട്ടുകാർ തികച്ചും മടുത്തുകഴിഞ്ഞു.

വഴിയിൽക്കണ്ട പരോടൊക്കെ റപ്പായി പലതും അന്വേഷിച്ചു. പ്രത്യേകിച്ചു ഭാഗം തീർന്നുള്ള വക എവിടെ കിട്ടുമെന്ന്. ബഹുജനം ബഹുവിധമായിരുന്നു. അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് ഒരൈകര്യപ്രവൃത്തിയും; വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ അരങ്ങാർപ്പം.

വിയൺതാലിച്ച് മൊട്ടക്കുന്നകൾ കയറിയിറങ്ങുന്ന ആ ചെറുപ്പക്കാർ കുടുംബം പലത്തുവാൻ വേണ്ടി അലയുകയല്ല. അന്തിവിളക്കുമായി കാത്തിരിക്കുന്ന ആത്മനാഥകളുടെ പുഞ്ചിരിപ്പുകൾക്കു വേണ്ടിയല്ല അവർ പാടുപെടുന്നത്. എന്നാലും അലംഭാവമില്ലാതെ ആ യാത്ര തുടരുകയാണ്.

സൂര്യൻ ആകാശത്തിന്റെ നിറകയിലേയ്ക്കു യന്ത്രം; കത്തിക്കൊള്ളുന്ന ഒരു നെരിപ്പേടു കുമ്പ്ലി വച്ചിരിക്കുകയാണോ? ലോകമായ ലോകമെല്ലാം എരിഞ്ഞുപൊരിയുന്നു.

വഴിമുക്കുകളിൽക്കണ്ട ചായക്കടകളിൽനിന്നു പലവെള്ളവും പാഴുകോടൻ പഴവുമെ ആ കൂട്ടുകാർ കഴിച്ചിട്ടുള്ളു. കലശലായ വിരപ്പുമുണ്ടു്. ഹോട്ടലുകൾ ഒന്നുമില്ല. ചായക്കടകളുടെ നാടും അസ്സമിക്കുകയാണ്.

കിഴക്കൻ മലകളുടെ ഉമ്മറത്തു തണൽ വീരിക്കുന്ന നീലക്കാടുകളുടെ വരമ്പിലേയ്ക്കു് അവർ നടന്നു. മലമ്പാമ്പുപാലെ വളഞ്ഞുപുളഞ്ഞ വഴികളാണ്. കാട്ടുപല്ലികളും മരങ്ങളും അവിടെവിടെ കെട്ടിപ്പുണർന്നു കിടക്കുന്നു. അമ്പയ്ക്കടിയിൽ കിളച്ചൊരക്കി വിളവിറക്കാൻ പാകപ്പെടുത്തിയിട്ടിരിക്കുന്ന നിലങ്ങളും ആ കുന്നിമണ്ണിന്റെ കാൽച്ചുവട്ടിൽ എത്ര കഷ്ടകാരണമോ അന്തലിനം തുരുപ്പിക്കുക! അവരുടെ വിയപ്പുള്ളികൾ വീണാണ് ആ മണ്ണിൽ പിന്നെയും പിന്നെയും വളംപിടിക്കുന്നത്. “ഒരേക്കർ സ്ഥലം സ്വന്തമായി കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ!” മത്തായിച്ചൻ ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിച്ചുപോയി. ജീവിതത്തിൽ സ്വന്തമെന്നു പറയാൻ അവനൊന്നുമില്ല. ഒരമ്മയുണ്ടായിരുന്നു; — അമ്മ മാത്രം! അവർ ഇപ്പോൾ എവിടെയാണെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ.

പല്ലമേഞ്ഞ ഒരു കുടിൽ കിഴക്കുവശത്തെ മലഞ്ചരിവിലുണ്ടു്. ഏതോ ഒരു വഴിയാത്രക്കാരുടെ അതു മുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അയാൾ രാജാക്കന്മാരിയുടെ

ചെവിയിൽ ഒതുക്കത്തിൽ എന്തോ പറയുകയും ചെയ്തു. അന്വേഷിച്ചാൽ കണ്ടെത്താത്ത സ്ഥലങ്ങൾ ഒന്നുമില്ല.

അവിടെ അവർ ആഗ്രഹിച്ച സാധനം കിട്ടി. നല്ല ഒന്നാത്തരം വീർച്ചമുള്ള രാജു്. പച്ചനെല്ലിൽനിന്നു വാറ്റിയെടുക്കുന്ന ലഹരിദ്രവ്യം; പക്ഷെ മരുന്നിനു മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അന്നു വൈകീട്ടു് അവിടെ കുറച്ചുകൊണ്ടു തയ്യാറാക്കുന്നുണ്ടത്രെ. ഏതോ കൊള്ളാവനവരുടെ ഓർഡർ അനുസരിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതാണു്.

രാജാക്കന്മാരിൽ അന്നവിടെ താമസിക്കാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. ചിരകാലമായി അവന്റെ പേരു് ഒന്നു നാമമാകുകയാണു്. പഴയ കുറെ ഓർഡറുകൾ ഭൂതകാലത്തിന്റെ ശവകുടീരങ്ങളിൽനിന്നു് വിജ്ഞാതമായിത്തീർന്നുപിടഞ്ഞുപോയെന്നല്ല. മത്തായിച്ചൻ കഴിയുംവേഗം അവിടെനിന്നു കടക്കണമെന്നുണ്ടു്. പക്ഷെ അവരുടെ പരിപാടികളുടെ ആസൂത്രകനും സംവിധായകനുമെല്ലാം റപ്പായിയാണ്. അവൻ പറയുന്നതുപോലെ ചെയ്തുകൊണ്ടു നടക്കു.

അന്നു രാത്രി അവർക്കുറങ്ങുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പിടിച്ചതു പണിയുണ്ടായിരുന്നു. വെള്ളം കോരൽ. മലയടിവാരത്തുള്ള തോട്ടിൽ കഴിച്ചിരിക്കുന്ന ഓലിയിൽനിന്നു് അങ്ങോട്ടു വെള്ളം ചുമന്നു കയറണം. രാജാവായിന്നു് ഏറ്റവും അദ്ധ്വാനം നിറഞ്ഞ ജോലിയാണതു്. ആദ്യത്തെ കുപ്പിയിൽനിന്നുതന്നെ കുറെ വീർച്ചം വിഴുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർക്കു നല്ല ഉത്സാഹം തോന്നി. അങ്ങനെ ക്ഷീണമറിയാതെ ജോലി ചെയ്തു. പാതിരാത്രി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പത്തുനാലു കുപ്പികൾ തയ്യാറായി. റപ്പായിയുടെ നിർമ്മാണവൈദഗ്ദ്ധ്യം ആ പുതിയ ‘മാക്സി’യുടെ പ്രവർത്തകൻ സംതൃപ്തരാക്കി. അവനു് അവിടെ തുടർന്നു ജോലി നല്ലിയാലും വേണ്ടില്ലെന്ന് അവർക്കു തോന്നി.

പക്ഷെ മത്തായിച്ചൻ ഒരയഞ്ഞ മട്ടാണു്. അവൻ വ്യഗ്രതയും വേഗതയുമില്ല; അവധാനതയും ആ വേഗവും കുറഞ്ഞുകാണുന്നു; എല്ലാം ചെയ്തുകൂട്ടുന്നവനാണു്. ഇരുപത്തഞ്ചു കുപ്പികൾ ഭദ്രമായി അടച്ചു വയ്ക്കാൻ നിറച്ച മാക്കുകളിലായി പേക്കുചെയ്യപ്പെട്ടു. ഇനി അതു ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്തെത്തിക്കണം. രാത്രിയിൽത്തന്നെ വേണം. മരചെവിയിറങ്ങുകൂടാ, മദ്യനിരോധനമേഖലയാണു്.

ആ കൃത്യം വിശ്വസ്തയോടെ നിർവഹിക്കുവാൻ റപ്പായിയുടെ നിയുക്തനായി. മത്തായിച്ചൻ കൂടെ പോകണമെന്നു് അവരാരും പറഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും ആ സൂത്രത്തക്കു ഒരുമിച്ചാണ് പോയതു്. മന്ദൻ മുണ്ടു് തു് ചന്ദനനിറത്തിലുള്ള ഷർട്ടുമിട്ട ഒരാൾ അവരുടെ കൂടെയുണ്ടു്. അദ്ദേഹമാണു് ആ വ്യവസായത്തിന്റെ നേതാവു്. വിപണി കണ്ടുവച്ചിരിക്കുന്നതും മറ്റൊരു മല്ല. അയാളുടെ പുറിക്കുറുക്കിയിൽ ഒരു കറുത്ത മരകുണ്ടു്, ആരെയും പേടിപ്പെടുത്തുന്ന മൂന്നാം കണ്ണുപോലെ.

ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ വക്ഷസ്സേതരിൽ കൂടെക്കൂടെ കോർപ്പു
ലൈറക് തെളിഞ്ഞു. അവർ നടക്കുകയാണ്. ഏറ്റവും
റക്കങ്ങളും വളവുതിരിവുകളുമുള്ള കാട്ടുവഴികൾ. വള
രെ സൂക്ഷിച്ചു ആ ചുമടുകൾ പാടുകയും.

ഇടവഴികളും വയൽവരമ്പുകളും പിന്നിട്ട് അ
വർ ഒരു മുന്നടിപ്പാതയിലെത്തി. അത് അമ്പലക്കുള
ത്തുകൽ ചെന്നവ സാനിറ്റിക്കാണ്. അവിടന്നുണ്ടാട്ട്
ജിപ്പുറാഡുണ്ട്. ആ റോഡിലൂടെ കരെ നടന്നപ്പോൾ
ഇടത്തുവശത്തു ഒരുരാടി പഴഞ്ചൻ കെട്ടിടം കണ്ടു. അ
ങ്ങോട്ടാണ് ആ കരഞ്ഞ മരകകാരൻ വഴികാണിച്ചത്.

മുറത്തു കയറിനിന്ന് അയാൾ വിളിച്ചു.

“അങ്ങനെ, അങ്ങനെ!... ..”

“ബുദ്ധ്യ... ബുദ്ധ്യ... ബുദ്ധ്യ... ..” ഒരുങ്ങത്തെ മര
പടി പറയുകയായി!

“അങ്ങനെ, പട്ടി!... ..”

“ബുദ്ധ്യ... ബുദ്ധ്യ... ബുദ്ധ്യ... ബുദ്ധ്യ... ബുദ്ധ്യ...
വെടിപൊട്ടിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള അൽസേയുടെ റ
ബ്ബും കേട്ട് റപ്പായിയും മത്തായിച്ചും വിറച്ചുപോയി.
കരഞ്ഞ മരകകാരൻ ഇതെത്രയോ തവണ കേട്ടിരിക്കു
ന്നു.

“അങ്ങനെ! അങ്ങനെ?... ..” അയാൾ കയറി
ചെന്നു വാതിൽക്കൽ മുട്ടി. വാതിൽ തുറക്കപ്പെട്ടു. അ
ങ്ങത്തെല്ലു, “ശ്രീമതി അങ്ങനെ യാണവിടെ പ്രത്യ
ക്ഷപ്പെട്ടത്. ആ വാതിൽ നിറച്ചുള്ള ഒരു സ്ത്രീ. അപ
കു് പൊക്കമോ വണ്ണം മോ ഏതാണധികമെന്നു് തീരുമാ
നിച്ചുകൂടാ.

കരഞ്ഞ മരകകാരൻ വാരിപ്പിടിപ്പൊന്നു തൊഴു
തു. റപ്പായിയും മത്തായിച്ചും അതനുസരിച്ചു.

“വന്നില്ലല്ലോ...”

“നേരം ചെല്ലപ്പോയെന്നു തോന്നുന്നു.”

“പതിനൊന്നു മണിക്കു വന്നുണ്ടെങ്കിൽ പോ
യതാ.”

“സാധനം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്.”

“അതാരാ കൂടെ?”

“രണ്ടു ചുമട്ടുകാർ.”

ശ്രീമതി അങ്ങനെ അവരെ സൂക്ഷിച്ചൊന്നു
നോക്കി.

“അകത്താക്കട്ടെത്തു വാഗ്ഗിക്ക.”

മറ്റൊരു വാതിൽക്കൽ തുറക്കപ്പെട്ടു. കരഞ്ഞ
മരകകാരൻ നില്ക്കുകയും മത്തായിച്ചും റാക്കറ്റാ
യിയും ചാക്കുകൾക്കു കയ്യിൽ എടുത്തു് അകത്തു കൊണ്ടുപോ
യി ഭദ്രമായി വച്ചു.

“തടൻ പറഞ്ഞാ?” റാക്കറ്റാപ്പായിയോടൊരു
ചോദ്യം.

“റപ്പായി.”

“ചീട്ട്.”

“കുറച്ചു തെക്കാണ്!”

“എന്തിനൊരു വേലക്കാരനെ ആവശ്യമുണ്ട്. ഇ
വിടെ നിന്നോളോമാ?”

“ഓ... ..”

“എന്നാലങ്ങനെ ഇങ്ങോട്ടു വരട്ടെ. അവിടിരി.”

ഒരു ജീപ്പ് പടിക്കൽ വന്നുനിന്നു. അങ്ങനെ ഇ
റങ്ങിവന്നു. കാക്കിയുടപ്പും കപ്പകാമീരയുമുള്ള ഒരു ഗം
ഭീരൻ. അദ്ദേഹം കരഞ്ഞ മരകകാരനുമായി അല്പസമ
യം രാമസ്വം പറഞ്ഞു. അനന്തരം പുതിയ ചുമട്ടുകാരോ
ടു ജീപ്പിൽ കയറുവാനാജ്ഞാപിച്ചു. റപ്പായിയും മ
ത്തായിച്ചും ഒന്നും മനസ്സിലാക്കാതെ പരസ്പരം പക
ച്ചുനോക്കി.

“കേരടാ പട്ടി!... ..”

ആ സംഭോധന കേൾ നീളമുള്ളതാണ്. അ
തിന്റെ അവസാനത്തിൽ റപ്പായിയുടെ പിടലിക്കൊ
രു പിടി മുറുകി. അവർ ജീപ്പിൽ കയറി.

ആ വാഹനം ഇരമ്പിപ്പോയുകയായിരുന്നു. ഇരു
മ്പഴിയിട്ട ഒരു കെട്ടിടത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അതു നിന്നു.
ചോലിസ്സ്റ്റേഷൻ! കാരം ചെളിച്ചുവം കയറാത്ത
രണ്ടുമുന്ന മുറികൾ!

കൊലയാളി റപ്പായിയുടെ ഉള്ളൊന്ന നടുങ്ങി.
മത്തായിച്ചും ചേർന്നു ചിരിച്ചുപോയി. അവർ പര
സ്പരം പകച്ചുനോക്കി. രണ്ടുപക്കും ഒരക്ഷരം ഉരിയാ
ടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

“ചരിഞ്ഞോ... ..” കരഞ്ഞുതടിച്ചു ആ കൊമ്പൻ
മീശക്കാരൻ വിളിച്ചു. അവർ ഇറങ്ങി. അങ്ങനെ ക
ല്പവുകൾ കയറിപ്പോയി. അവർ പിന്നാലെയും.
അതിനു പിറകിലായി കരഞ്ഞ മരകകാരനും, ഏറ്റ
വും പിന്നിൽ ഡ്രൈവറും!

ചോലിസ്സ്റ്റേഷൻ ഒരു പട്ടണമാണ്. അതിനു
ള്ളിൽ ഒട്ടധികം മനുഷ്യജീവികളുണ്ട്. കാക്കിയുട
പ്പിട്ട കരെ കാട്ടുമുതങ്ങളും!

തേങ്ങലുകളും നിലവിളികളും അകത്തുനിന്നും
ചൊന്തി. വേദനകളുടെ അരങ്ങങ്ങൾ; മട്ടനത്തിന്റെ
ജൈത്രയാത്ര!! പക്ഷുപാക്കൽകാരുടെ കലിത്തുള്ളൽ!...

“കൊല്ലരുത്! പൊന്നേമാണു!”

“മരി! മിണ്ടരുതു പട്ടി!”

“അഞ്ചര കണ്ടത്തുടൻ വഴിയാധാരമാണേ!”

“മരി! ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടാണോടാ നിനക്കു കണ്ടു
ണ്ടുണ്ടായതു്”

അടി; ... ഇടി; ... അട്ടമാസം! ... നിലവിളി! ...

“നീയിനി സക്കാർഭൂമിയിൽ കേൾമാടാ?... ..”

“ഇല്ലയില്ല... .. ഒരിക്കലുമില്ല...”

“മന്ത്രിക്കെതിരായി മുദ്രാവാക്യം വിളിക്കുമാടാ?”

“വിളിക്കേ!”

ആഞ്ഞൊരു ചവിട്ട്! പടക്കം പൊട്ടുംപോലെ
രണ്ടടിയും. കൂട്ടക്കരച്ചിൽ! ...

“മിണ്ടിപ്പോകരുതു്; ഇവന്റെയൊക്കെ വാ നി
റച്ചു് മണ്ണു വാരിയിടാ ഞററിനാലു!”

“അയ്യോ കൊല്ലത്തേ....അ....യ്യോ...”

മാറ്റത്തുകടെ അവർ കടന്നുപോയപ്പോൾ കേട്ട താണിയും. മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനുമായി ഇടപെടുകയാണ്. ഭരണാധികാരികൾ ഭരണീയരെ സേവിക്കുന്നു. ആരെന്നും എന്തിനെന്നും ചോദിക്കാനാളില്ലാത്ത പട്ടണം. അതു വെള്ളരിപ്പാട്ടണമാണ്!

വടക്കുവശത്തു് ആലക്കുടിപ്പുറം പങ്കയമുള്ള മന്ദിരത്തിലാണ് ഏമാൻ താമസിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം പട്ടുകുപ്പിട്ട ചാതകസാലയിൽ വിശ്രമിക്കുന്നു, വിരലുകൾക്കിടയിലിരുന്ന് ഒരു സിഗരറ്റു പുകയുന്നുണ്ട്. ഓർഡേർലി അടുത്തുതന്നെ ബാഗ്രാലയനായി നില്ക്കുന്നു.

ചുമട്ടുകാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന തടിയൻ അങ്ങനെ മാറിനിന്നു തൊഴുതു.

“കിട്ടിയോ വല്ലോരോ?”

“റഡിയല്ലേ.”

അദ്ദേഹം രണ്ടു പേരെയും മുന്പാട്ടു തള്ളിനിർത്തി നിർത്തി.

“റാസ്കൽസ്, മാറിനില്ക്കിനോ... ” റപ്പായിയും മത്തായിച്ചനും രണ്ടാംമുണ്ടു് അരയിൽക്കെട്ടി മാറിനിന്നു തൊഴുതു.

“ഇവന്മാർ ഗജപോക്കിരികളാണല്ലോ, പട്ടികൾ.”

“അതേ ഏമാനേ ഗജഗജപോക്രികൾ.”

“എക്കാ! നിനക്കു പറയുന്ന ജോലി ചെയ്യാമോ?”

“ചെയ്യാമേ!”

“നിനക്കോടാ....?”

“ചെയ്യാം.”

ഏമാന്റെ വലംകൈ റപ്പായിയുടെ ഭുജത്തിൽ മെല്ലെ കണുരുമ്മി.

“പോ, അപ്പറത്തു പോ.”

അവർ പടിഞ്ഞാറുവശത്തുള്ള നെടിയ മുറിയീലേയ്ക്കു നീക്കപ്പെട്ടു. ഒരു നീളംകൂടിയ മേശയും ഇരുവശത്തും കസേരകളും നിരത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒരു മുലയ്ക്കു രണ്ടു പഴയ ബഞ്ചും.

കസേരകളിൽ ഏമാനും ‘അങ്ങത്ത’മാരും ഇരുന്നു. കറുത്ത മരകുക്കാരനും അമ്പരോടൊപ്പം സീറുകിട്ടി.

“റാസ്കൽസ് ഇരിക്കിനോ” പഴഞ്ചൻ ബഞ്ചു മുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു് ഏമാൻ പറഞ്ഞു. റപ്പായിയും മത്തായിച്ചനും ഇരുന്നു.

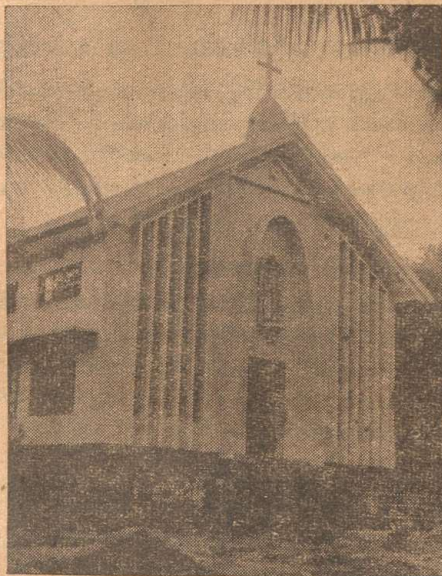
കുപ്പികൾ തുറക്കപ്പെട്ടതനുബന്ധം ഗംഭീരമായിരുന്നു. കോക്കുകൾ തൊറിച്ചുപോയി. ചില കുപ്പിയിൽ നിന്നു തീയാണു പറന്നതു്, നല്ല തനി പുത്തൻസാധനം!...മദ്യനിരോധനമേഖലയാണ്. അതിനാക്കു് ചേതം. ഏമാനും അങ്ങത്തമാരും ഒഴിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു്. അമ്പരോക്കെ വളരെ നല്ലവരാണെന്നു റാക്കറ്റപ്പായിക്കു തോന്നിപ്പോയി.

അടുത്ത ലക്കത്തിൽ:

പഴയ ദോഷം,

പുതിയ പ്രായശ്ചിത്തം.

കഥ തുടരുന്നു.

കുഞ്ഞുമിഷനറിമാർ അറിഞ്ഞോ?

മനോഹരമായ ഈ കൊച്ചുപള്ളിയിൽ ഇനിയും ധാരാളം സ്ഥലമുണ്ടു്. S. V. D. മിഷനറിമാരായി വിവിധ പ്രേഷിതരംഗങ്ങളിൽ ജോലിചെയ്യുവാൻ പരിശീലനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കുഞ്ഞുമിഷനറിമാരോടൊത്തു് പഠിക്കുവാനും പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്ന സൽസ്വഭാവികളും അതിസമർത്ഥന്മാരുമായ കുഞ്ഞനുജന്മാർ ഉടനെ അപേക്ഷിക്കുക:-

Fr. Vocation Director S. V. D.
Apostolic School
Kaduthuruthy P. O.
Kottayam Dt.

— ജെ. സി. മാലു —

III

കൈസ്തവന്മാർക്കിടയിൽ ഇന്നൊരു ജീവൽപറ്റമായിരിക്കുന്ന പുനരൈക്യരംഗത്തിലെ പ്രധാന കർമ്മമായ ഓർത്തഡോക്സ സഭകളുടെ ചരിത്രത്തിലേയ്ക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്ന വിജ്ഞാനപ്രദമായ ലേഖനപരമ്പരയിൽ മൂന്നാമത്തേതാണിത്. — മേ. പ.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ ഇന്ന്

തുടക്കം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ പിടിച്ചടക്കിയശേഷം, ഇതരരാജ്യങ്ങളിലെ ഓർത്തഡോക്സ്സുകാർ അവിടത്തെ പാത്രിയർക്കീസുമായി പുലർത്തിയ ബന്ധം വെറും നാമമാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് 'എക്യുമേനിക്കൽ പാത്രിയർക്കീസ്'മായി ഇതരപാത്രിയർക്കീസുമാരുടെ ബന്ധം തുറന്നുവെക്കുകയും പ്രയോഗത്തിൽ വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുവേണം പറയുവാൻ. ഗ്രീക്ക് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അംഗങ്ങളായി അറിയപ്പെടുന്ന ഇന്നുള്ള ഒരു പ്രധാന പാത്രിയർക്കീസമാണിത്. അധികാരത്തിലേറിയതും ഭരണരീതിയേയും പററി അല്ല പരിജ്ഞാനമെങ്കിലുമില്ലാതെ ചരിത്രത്തിലൂടെ മനോഹരമായ വിവരങ്ങൾ കേൾക്കുകയും ചെയ്യാം. കേവലമൊരു വിവരവിഷയംകൊണ്ടു നമുക്കു തൃപ്തരാകാം.

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ പാത്രിയർക്കീസ്

ഏഴു വർഷമെങ്കിലും മെത്രാനായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ച ഒരാൾക്കു പാത്രിയർക്കീസ് പദവിക്ക് അർഹതയുള്ളൂ. ഒർക്കിയിലുള്ള മെത്രാന്മാരുടെ കൗൺസിലാണ് അദ്ദേഹത്തെ തെരഞ്ഞെടുക്കുക. 'ഹോളി സിനഡ്'ന്റെ പ്രസിഡണ്ടും ഇദ്ദേഹംതന്നെയാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് 'എക്യുമേനിക്കൽ പാത്രിയർക്കീസ്' അന്താരാഷ്ട്രമായി അറിയപ്പെടുന്നു.

മെത്രാന്മാർ

പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നേരിട്ട അധികാരത്തിൽ പെട്ട നാലു രൂപകളാണുള്ളത്. 'മെത്രാപ്പോലിത്താ' മാരാണ് അവിടെ ഭരണം നടത്തുക. ഹോളി സിനഡ് അവരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു.

ഹോളി സിനഡ്

ഇതിൽ 12 അംഗങ്ങളായിരിക്കണമെന്ന നിശ്ചയത്തെ പാലിക്കാൻ കർമ്മത്തിൽ 4 മെത്രാന്മാർ മാത്രമുള്ളതിനാൽ 'ട്രൈഡർ' മെത്രാന്മാർ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 6 അംഗങ്ങൾ ഓരോ വർഷം വീതമെങ്കിലും തത്സ്ഥാനങ്ങളിൽ പുതിയ ആളുകൾ വരികയും ചെയ്യുന്നു. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ 'കൂറിയ' 'ലിറ്ററേറ' എക്സെസിവാക്സ് എന്നറിയപ്പെടുന്നു.

വൈദികന്മാർ

എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലും അനുയോജനമാണ് വൈദികന്മാരുടെ നില. ഇതു പരിഹരിക്കാൻ പുതിയ പാത്രിയർക്കീസുമാർ കഴിയുന്നത്ര ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. 1844-ൽ 'ഹാൽക്കി'യിൽ പണികഴിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന തിയോളജിക്കൽ കോളേജ് ഇക്കാര്യത്തിൽ കാര്യമായ സേവനംചെയ്യുന്നു.

വിശ്വാസികൾ

കർമ്മത്തിലുള്ള ഓർത്തഡോക്സ് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ എണ്ണം 750000-ൽ മേൽ പോകുന്നില്ല. ഇതിനു പുറമെ, പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പരമാധികാരം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ 445000-വും ഡൊഡെക്കേതേരികൾ 120000-വും അംഗങ്ങളാണ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കുള്ളത്. ഒരു നിശ്ചിതസഭയിലും പ്രത്യേകമായി പെടാത്ത, ഗ്രീസിലെ പുറത്തുള്ള ഗ്രീക്കുകാരെല്ലാം ഈ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പരമാധികാരം അംഗീകരിക്കണമെന്ന 1908-ൽ ചൊതുവായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അലക്സാൻഡ്രിയ പാത്രിയർക്കീസ്

മാർ ക്രിസ്തോഫറാണിപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കീസ്. സാധാരണയായി ഇദ്ദേഹം അലക്സാൻഡ്രിയയിലുള്ള 'സാബാസ്' ആശ്രമത്തിൽ പാർക്കുന്നു. തന്റെ സഭയ്ക്കു 'വിശുദ്ധതൈലം' (Holy Chrism) കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽനിന്നു വാങ്ങിക്കുന്നു.

മെത്രാന്മാർ

എല്ലാവരും തുല്യാധികാരവും പദവിയും അനുഭവിക്കുന്നു. മെത്രാപ്പോലിത്താമാരായാണ് അവർ അറിയപ്പെടുക. പാത്രിയർക്കീസിനാൽ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യാപ്പെടുന്ന പലരിൽ ഒരാളെ ഹോളി സിനഡ് മെത്രാനായി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു.

ഹോളി സിനഡ്

മെത്രാപ്പോലിത്താമരെയെല്ലാവരും പാത്രിയർക്കീസു കൂടിയതാണി സിനഡ്. ഇത് ആണ്ടിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം കൂടുന്നു. ഇതിനെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഒരു ഭരണോദ്യോഗികോപദേശകസമിതിയായി കണക്കാക്കാം.

വൈദികന്മാർ

മിക്കവാറും ഗ്രീക്കുകാരാണെല്ലാവരും. അവരുടെ "സെൻറ്" അത്തനാസ്യസ് "കോളെജി"ൽ 100 വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളുണ്ട്. 25 ശതമാനം സിറിയക്കാരുണ്ട്. പഠിക്കാൻ സമർത്ഥന്മാരെ പുറത്തു ഹാൽക്കി കോളെജിലെയും ഇവർ പഠിപ്പിക്കുന്നു. സാധാരണയായി ഇടവകവികാരി ഒരു സന്യാസിയാണിരിക്കും. ഇടവകക്കാരാണ് തങ്ങളുടെ വൈദികനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക.

വിശ്വാസികൾ

അലക്സാണ്ട്രിയൻ പാത്രിയർക്കാനുമാനത്തിലുള്ള വിശ്വാസികൾ എണ്ണത്തിൽ ഒരു ലക്ഷത്തോളം വരുന്നു.

അന്ത്യോക്യ പാത്രിയർക്കീസ്

തെയഡേഷ്യസ് ആറാമൻ ആണ് ഇപ്പോഴത്തെ അന്ത്യോക്യൻ പാത്രിയർക്കീസ്. ഇദ്ദേഹം ധൈര്യസ്വഭാവം താമസിക്കുക. പേട്രിയർക്കീസ് വികാരിമാർ, 24 അംഗങ്ങൾ, മെത്രാന്മാർ ഇവരുടേതായ കൗൺസിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന 3 പേരിൽ ഒരാളെ മെത്രാന്മാരുടെ കൗൺസിൽ പാത്രിയർക്കീസായി നിയമിക്കുന്നു.

മെത്രാന്മാർ

മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചാണ് ഒഴിവായ സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് ഒരു പുതിയ മെത്രാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുക. മെത്രാനെ ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലത്തെ ആളുകൾ തങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന 3 പേരുകൾ മെത്രാന്മാരുടെ കൗൺസിലിലേയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

ഹോളി സിനഡ്

ഇത് അന്ത്യോക്യയിലും ധൈര്യസ്വഭാവമുള്ള പാത്രിയർക്കീസ്മാർ, എപ്പിസ്കോപ്പൽ വികാരിമാർ, വേറെ രണ്ടു നിശ്ചിതമെത്രാന്മാർ ഇവർ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്. തത്വത്തിലേകിലും ഈ കൗൺസിലാണ് അന്ത്യോക്യൻ സഭയെ ഭരിക്കുക. പക്ഷേ, പ്രയോഗത്തിൽ ഇതിന്റെ ആവശ്യം വളരെ കുറച്ചു കാണുന്നുള്ളൂ.

വൈദികന്മാർ

വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളുടെ പരിശീലനത്തിന് 'ഹോളി'യിൽ ഒരു സെമിനാരിയുണ്ട്. ഇവിടെ 50 വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പഠിക്കാനുള്ള സൗകര്യങ്ങളേയുള്ളൂ. സമർത്ഥരെ 'ഹാൽക്കി'യിലെയും പഠിപ്പിക്കുന്നു. പൊതുവായിപ്പറഞ്ഞാൽ, സാധാരണ വൈദികന്മാർ അജ്ഞതം പരിശീലനരഹിതരാണ്. ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവർ തങ്ങളേയും കുടുംബത്തേയും പോറ്റുന്നതിനു മറ്റൊരന്തരകിലും ജോലിയിലൂടെ ചെലവഴിക്കുകയായിട്ടുണ്ടാകുന്നു.

വിശ്വാസികൾ

ഇവിടെത്തെ വിശ്വാസികളുടെ എണ്ണം 45 ലക്ഷത്തോളമുള്ളതാകുന്നു.

ഏപ്രിൽ 1964

ജറുസലേം പാത്രിയർക്കീസ്

ബെനഡിക്ട് ഒന്നാമൻ ആണ് ഇപ്പോഴത്തെ ജറുസലേം പാത്രിയർക്കീസ്. ഇദ്ദേഹവും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽനിന്നുതന്നെ തന്റെ സഭയ്ക്കുവശ്യമായ "വിശുദ്ധതൈലം" കൊണ്ടുവരുന്നു.

മെത്രാന്മാർ

പാത്രിയർക്കാനുമാനമൊഴികെ രണ്ടു രൂപതകൾ മാത്രമാണുള്ളത്. മെത്രാന്മാരുടെ കുറവു പരിഹരിക്കാൻ പത്തോളം ടിട്ടുലർ മെത്രാന്മാരുണ്ട്. അറബി എഴുതാനും സംസാരിക്കുവാനും കഴിവുള്ളവരിൽനിന്ന് ഹോളി സിനഡിൽ വെച്ച് പാത്രിയർക്കീസ് മെത്രാന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു.

ഹോളി സിനഡ്

മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ, ടിട്ടുലർ ആർച്ചുബിഷപ്പുമാർ, കുറെ ആർക്കിമാൻഡ്രിറുകൾ, ഇങ്ങനെ പോകുന്നു ഇതിലെ അംഗങ്ങൾ. ആകെ പതിനെട്ടിൽ കവിയാത്ത ഒരു സംഖ്യ. എന്നാൽ ഇതിനു പുറമെ രണ്ട് അറബി മെത്രാന്മാർക്കു ഉണ്ടായിരിക്കും ഈ സിനഡിൽ അംഗങ്ങളായി. ഇവരെല്ലാം "ഹോളി സെപ്പറേറ്റ്" സഭയിലെ അംഗങ്ങളായിരിക്കണമെന്നതു നിർബന്ധമാണ്. തത്വത്തിൽ ഈ സിനഡാണ് ഭരണം നടത്തുക. എന്നാൽ പ്രയോഗത്തിൽ ഇതിന്റെ അധികാരം പാത്രിയർക്കീസിനോടും (അതിനു) ഹോളി സെപ്പറേറ്റ് സഭയോടുമുള്ള അടുപ്പത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും.

ഹോളി സെപ്പറേറ്റ് സഭ

ഈ സഭയിൽ 100 സന്യാസികൾ അംഗങ്ങളായുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഭൗതികാവശ്യങ്ങളും വഹിക്കുക പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അവകാശമാണ്.

വൈദികന്മാർ

വൈദികന്മാർ മിക്കവാറും എല്ലാം അറബികളാണ്. പഠനവും പരിശീലനവും പൊതുവേ കുറവാണ്.

വിശ്വാസികൾ

വിശ്വാസികളുടെ എണ്ണം അറുപതിനായിരത്തോടു അടുത്തുവരുന്നു.

മോസ്സോ പാത്രിയർക്കീസ്

അലക്സീസ് പാത്രിയർക്കീസാണ് മോസ്സോ സഭയെ ഭരിക്കുക. ദേശീയ അസംബ്ലിയിലെ മെത്രാന്മാരുടേയും, സാധാരണവൈദികർ അൽമയർ ഇവരുടെ പ്രതിനിധികളുടേയും കൗൺസിലാണിദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക. എന്നാൽ, ഈ കൗൺസിലിന് എത്രമാത്രം സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടെന്നു നിശ്ചയിച്ചുകൂടാ. പാത്രിയർക്കീസിന് മെത്രാന്മാരുടെ സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടാൻ അധികാരമുണ്ട്. സിവിലധികാരികളിൽനിന്ന് ഇതിനാവശ്യമായ അനുമതി വാങ്ങിയിരിക്കണമെന്നുമാത്രം. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴിലുള്ള രൂപതകളുടെ ഭരണവും

നടത്തിപ്പം ഒരു 'എപ്പിസ്കോപ്പൽ വികാരി'യുടെ മേൽനോട്ടത്തിലാണ്. തന്റെ സഭയ്ക്കു മുഴുവനും അദ്ദേഹംതന്നെ "വിശുദ്ധതൈലം" കൂടാക്കുമെന്ന്.

ഹോളി സിനഡ്

ഇതിൽ പാത്രീയർക്കിടയിലായിരിക്കെ ആറു മെത്രാന്മാരാണ് അംഗങ്ങളുള്ളത്. അവരിൽ മൂന്നു പേർ കീവ്, ഡെനിൻഗ്രാഡ്, ക്രൂട്ടിസ്റ്റി ഇവിടങ്ങളിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തമാരാണ്. മറ്റു മൂന്നു പേർ തർക്കാലനിയമനം സ്വീകരിക്കുകയും നിശ്ചിതകാലയളവിനുശേഷം ഇതിൽനിന്നു വിരമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പാത്രീയർക്കിടയിൽ ഇതിന്റെ പ്രസിഡണ്ട്.

മെത്രാന്മാർ

ആകെ 90 രൂപതകളാണുള്ളത്. രൂപതകളുടെ വിഭജനം രാഷ്ട്രീയ വിഭജനാനുസൃതമായിട്ടാണ് നടത്തുക. മെത്രാന്മാരെ നിയമിക്കുന്നതു പാത്രീയർക്കിടയിലാണ്, എന്നാലിതു സ്വീഡിഷ് വികാരികളുമായി ആലോചിച്ചശേഷമേ ചെയ്യൂ.

വൈദികർ

വൈദികരിൽ ഭൂരിഭാഗവും സാധാരണ ജോലികൾ ചെയ്തു നിത്യവൃത്തി കഴിക്കുന്നവരാണ്. റഷ്യയിലേ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിപ്ലവാന്തരമുള്ള വൈദികരെ താഴെ കൊടുക്കുന്ന വാചകം ഭംഗിയായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു. "തോളിൽ ഭാഗ്യവും പേരിൽ ഒരിടത്തുനിന്നു മറ്റൊരിടത്തേയ്ക്കു നിങ്ങളെക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വൈദികന്മാരെ റഷ്യയിൽ ചെല്ലുന്ന ഏവർക്കും കാണാൻ കഴിയും; മാമ്മോദീസ മുക്കുകയും സൈബീരിയയിലേക്കും, കമ്പസാരം രൂപിക്കുകയും വിവാഹം നടത്തിക്കൊടുക്കുകയും വിശുദ്ധ ബലി സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർ ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുന്നു." (Donald Attwatter: The Christian Churches of the East, P. 67)

1943-ലാണ് മാമ്മോദീസയിലെ ദൈവശാസ്ത്ര അക്കാദമി പുതുക്കിപ്പണിയുന്നതിന്—അവിടെ 4 വർഷം കോഴ്സാണുള്ളത്—റഷ്യൻ ഗവണ്മെന്റ് തീരുമാനിച്ചത്. ഡെനിൻഗ്രാഡിലും ഇതുപോലൊരു പുതുതായി തുറന്നിട്ടുണ്ട്. ചേറേയും ക്ഷാത്ത പരിതീലനകോഴ്സുകളോടുകൂടിയ 8 സെമിനാരികൾ റഷ്യയിൽ പുതുതായി തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

വിശ്വാസികൾ

വിശ്വാസികളുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി വ്യക്തമായി അറിയാൻ പാടില്ല. ആകെ '200' ലക്ഷം ആളുകളുണ്ട്. പലതരം ക്രിസ്ത്യാനികൾ, യൂദന്മാർ, മുഹമ്മദീയർ ഇവരൊക്കെയും ഇവിടെയുണ്ട്. 30 ലക്ഷത്തോളം ആളുകൾ വ്യക്തമായും ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗങ്ങളാണ്. അവിടെ പള്ളികളുടെ എണ്ണം വളരെ പരിമിതമാണ്. (തുടരും)

ശാപവും ശാപമോക്ഷവും

— വർഗ്ഗീസ് ജെ. മാളിയേക്കൽ —
(ആറന്മുളക്കായലിലെ..... പോലെ)

താതന്റെ കല്പന ധിക്കരിച്ചു ആദ്യം ഹവ്വയും തെററുമെങ്കിലും താതനവരെ ശപിച്ചുകൊണ്ട് നീതിക്കു ചേർന്നാരു ശിക്ഷ നൽകി. ദൈവം അന്നേദേനിൽനിന്നുവരെ എഴുന്നള്ളി മായി ബഹിഷ്കരിച്ചു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വാതിലവർക്കുനേരെ നിത്യപിതാവുണ്ടായിപ്പിട്ടു. പാപം പിഴയ്ക്കയാൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ആദ്യം ഹവ്വയും നഷ്ടമാക്കി. ആകയാൽ പിന്നെ ജനിച്ചവർക്കും ആ നിത്യഭാഗ്യം കൈവിട്ടുപോയി. ആദിപിതാക്കൾ പിഴയ്ക്കയാലും പാപംതാൻ ബാധിച്ചു നമ്മളേയും. അവിശ്വസ്യമായ പാപമല്ലോ ഉത്തമപാപമെന്നോതിടുന്നു.

എങ്കിലും താതൻ വെടിഞ്ഞതില്ല തൻകരസ്ഥിയിലുള്ളതവരെ. എല്ലാതരം മോക്ഷത്തിൽ ചെന്നുകാണാൻ നല്ല പിതാവേററമാഗ്രഹിച്ചു. നേരിൽ ആദത്തേയും ഹവ്വയേയും മേലിൽ ജനിക്കുന്ന സർവ്വരേയും അങ്ങവർക്കുണ്ടാകും മക്കളേയും ഓർത്തുകൊണ്ടുണ്ടെത്ര വേദനിച്ചു! അപ്പാപമുക്കിട്ടു മാർഗ്ഗമെന്തെന്നുപ്രമോദമോടെ ചിന്തചെയ്തു തൻരണ്ടാമളെത്താൻ രക്ഷകനായ തന്നിടാൻതന്നെയനുഗ്രഹിച്ചു.

ഉദ്ദിഷ്ട കർമ്മം
സാധിച്ചതിനു
ഉപകാരസ്തംഭം.
വൈകിയതിൽ
ക്ഷമം പണം

K. V. B.

സൊഡാലിറ്റി ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ

— ഏ. തണ്ണിപ്പാറ എസ്. ജെ. —

“നിങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ ഉല്പാകനം.” നമ്മുടെ കർത്താവ് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടടുത്തുള്ള വാക്കുകളാണിവ. തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു മാത്രമല്ല, ദൈവരാജ്യം ലോകമെങ്ങും വ്യാപിപ്പിക്കുവാൻ പടപൊതുതന്നെ ഓരോ ധീരാത്മാവിനോടും ഇതേ വാക്കുകൾ നമ്മുടെ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ് പരമാർത്ഥം.

ഒരു സൊഡാലിറ്റിയുടെ അംഗമായോ, പിൽക്കാലത്ത് വീട്ടിലോ, സ്കൂളിലോ, ഔദ്യോഗികരംഗത്തോ, എപ്പോഴും ഭൂമിയുടെ ഉല്പാദനം എന്ന ബഹുമതിക്ക് അർഹമായ വിധം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ എങ്ങനെയാണ് നമുക്കു സാധ്യമാവുക?

ഈ പ്രശ്നത്തിനൊരു പരിഹാരം കണ്ടെത്തുന്നതിനു സൊഡാലിറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനചൈതന്യം എന്നാണെന്നു നാം നന്നായിട്ടറിയാം. സൊഡാലിറ്റിയുടെ അംഗങ്ങൾ സ്വയം ഭരമേല്ക്കുന്ന കർത്തവ്യങ്ങൾ മുഖ്യമായി രണ്ടാണ്.

നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയമാതാവായ മറിയത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ ജീവിതവിന്മുഖം നേടാൻ പരിശ്രമിക്കുക എന്നതാണ് ഒന്നാമത്തെ കർത്തവ്യം. ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ലോകത്തെ കീഴടക്കണമെങ്കിൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ആദ്യമേ സ്ഥാപിക്കണം.

രണ്ടാമതായി ഒരു നല്ല കത്തോലിക്കൻ എന്ന നിലയിൽ തന്റെ അയൽക്കാരന്റെ ആത്മാവിനെ രക്ഷിക്കുവാനും വിന്മുഖീകരിക്കുവാനും അയാൾക്കു കടമയുണ്ട്. അത്മായജനതാക്കളെയും പ്രേഷിതരേയും സഭയ്ക്കിന്നു വളരെ ആവശ്യമുണ്ട്. സഭ അവരെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്.

സഭയിൽ അകത്തുനിന്നും ശത്രുതയെ നേർട്ടുകാണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഇതിന്റെ ഒരു പ്രധാന കാരണം. ഫ്രാൻസ്, ബ്രസീൽ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിൽ വിശ്വാസികളുടെ ഒരു നല്ല വിഭാഗം തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം പ്രവൃത്തിപഥത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ പലപ്പോഴും വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പുറത്തുനിന്നുള്ള ശത്രുത ഇതിലും ആപൽക്കരമാണ്. പരിഷ്കാരത്തിന്റെ കട പിടിച്ച യൂറോപ്പിലും പൗരസ്ത്യത്തിന്റെ രാജധാതൃത്വമുള്ള മുന്നോട്ടു നീങ്ങുന്ന നമ്മുടെ ഇന്ത്യയിലും ഉന്നതന ആഫ്രിക്കയിലും അറേബ്യയിലും കോടി ആത്മാക്കളുടെ നാസ്തികതപരസ്യങ്ങൾ വിഷം കലർത്തുകയാണിന്ന്.

ഈ പരിതസ്ഥിതികളുടെ ഗുരവം ശരിക്കും നാം മനസ്സിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഒരു വസ്തുത നമുക്കു മറക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഉറപ്പു വിശ്വാസമുള്ള, ജീവിത വിന്മുഖീകരണവും ആത്മത്വതരണവും മറ്റുള്ളവയ്ക്കു നേ

തൃപ്തം നൽകാൻ കെൽപ്പുള്ള ഒരു കൂട്ടം കത്തോലിക്കാ യുവജനങ്ങളെ ഓരോ ഇടവകയിലും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. അംഗസംഖ്യയുടെ വലുപ്പമല്ല, പിന്നെയോ അംഗങ്ങളുടെ ആത്മശേഷിയാണ് സൊഡാലിറ്റിയുടെ വിജയരഹസ്യം.

സഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി, തന്റെ ജീവിതാനുസ്മിതനായിട്ട് പ്രയത്നിക്കുവാൻ ഓരോ കത്തോലിക്കനും കടമയുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ നാലു ശതാബ്ദങ്ങളിൽ ലോകമാകെയുള്ള സൊഡാലിറ്റി ഈ വിഷയത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രയത്നം നമുക്കു വഴി കാണിക്കട്ടെ.

പരസ്പരപ്രയത്നങ്ങളാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം പരത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രധാന മാർഗ്ഗം. രോഗികളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുക, അനാഥികളെ സഹായിക്കുക, പ്രാർത്ഥനയും പണവുംകൊണ്ട് മിഷനറിമാരെ സഹായിക്കുക, മതപഠനക്ലാസ്സുകൾ നടത്തുക മുതലായവ സൊഡാലിറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുഖ്യമായവയാണ്.

നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കേണ്ട മറ്റൊരു പ്രധാനകാര്യം കത്തോലിക്കാ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളാണ്. സ്കൂളുകളിലും കോളേജുകളിലുംനിന്ന് നമ്മുടെ യുവജനങ്ങൾ പുറത്തു വരുന്നവർ അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഏറ്റവുമധികം സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നത് പത്രമാസികകളും പുസ്തകങ്ങളുമാണ്. വളരുന്ന മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനും അവിടുത്തെ സുവിശേഷത്തിനും പ്രമുഖമായ ഒരു പങ്ക് വഹിക്കുവാൻ കഴിയുമോ എന്നു് ആരാണ് തീരുമാനിക്കേണ്ടതു്? ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശ്വാസികളാണോ? അല്ല. നാംമോരോരുത്തരാണ് തീരുമാനിക്കേണ്ടതു്.

കലയുടെയും സാഹിത്യത്തിന്റേയും വളരെ വില പിടിച്ച ഒരു പിതൃസ്വത്തു നമുക്കു കൈവന്നിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം അഭ്യസിക്കാനും ഉപയോഗപ്പെടുത്താനും നമ്മുടെ യുവജനങ്ങൾ ഉത്സാഹം കാണിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മലയാളത്തിൽ കലയുടെയും സാഹിത്യത്തിന്റേയും ഒരു നവോത്ഥാനം നമുക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

പുസ്തകങ്ങളെഴുതാൻ നമുക്കെല്ലാവർക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുവരാം. എന്നാൽ എല്ലാവർക്കും എഴുതാവുന്ന മല പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ട്. നമ്മുടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ വായിക്കാൻ താല്പര്യമുള്ള എത്രയോ അക്രൈസ്തവർ നമ്മുടെ ഇടയിലുണ്ട്. ക്രിസ്തീയഭാവങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തി സജ്ജമായി വിതരണം ചെയ്യാൻ യുവജനങ്ങൾ സന്നദ്ധരായിത്തീരണമെന്ന്!

(ശേഷം 126-ാം പേജിൽ)

രക്തസാക്ഷിണിയായ

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ യോക്ക് നഗരമായിരുന്നു മാറ്റർറാട് ക്രിതെറായുടെ ജന്മദേശം. അവളുടെ ഭർത്താവായ ജോൺ ക്രിതെറാ ഒരു കരാപ്പുകാരനായിരുന്നെങ്കിലും സാമാന്യം ധനികനും രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ തല്പരനുമായിരുന്നു. എലിസബത്തു മഹാരാജ്ഞി ഇംഗ്ലണ്ടു ഭരിച്ചിരുന്ന കാലം. ക്രിതെറാ ദമ്പതികൾ കത്തോലിക്കരായിരുന്നില്ല. വിവാഹാനന്തരം രണ്ടു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു മാറ്റർറാട് കത്തോലിക്കാമതം സ്വീകരിച്ചു. അവർക്കു ഓറൻറി, വില്യം, അന്ന എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു സന്താനങ്ങളുണ്ടായി. പതിനാലു കൊല്ലത്തെ ദാമ്പത്യജീവിതത്തിനുശേഷം സ്വഗൃഹത്തിൽ കത്തോലിക്കാ വൈദികർക്ക് അഭയം നൽകിയെന്ന കുറ്റത്തിന് മാറ്റർറാട് അറസ്റ്റാക്കപ്പെട്ടു. “അങ്ങനെയൊരു വേദപാലം എനിക്കു ഭവിക്കട്ടെ” എന്ന വാക്കുകളാൽ ദൈവഭൃതന്റെ സന്ദേശം കമ്പുകാമറിയം സ്വീകരിച്ചു തീരുന്നതിനു തുടങ്ങിയ ആചാര്യത്തിനുള്ള മാർച്ചുമാസം 25-ാം-നു ഞല്ലോ. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഈ ദിവസം ‘മേരീദിനം’ എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. അന്നദിവസം മാറ്റർറാട് ക്രിതെറാ കാരാഗൃഹത്തിന്റെ തറയിൽ ബന്ധിതയായി കല്ലറകണ്ടു ചതച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടു അന്നു അവൾക്കു മുമ്പു വയസ്സ് പ്രായമായിരുന്നു.

ക്രിതെറാ കുടുംബം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഷാമ്പർഡു തെരുവ് ഇന്നും കാണാം. യോർക്കിലെത്തുന്ന സന്ദർശകർക്ക് ഒരു രക്തസാക്ഷിണിയുടെ ഭവനമായ പ്രസ്തുത ഗൃഹം ഒരു പ്രധാന സന്ദർശനസ്ഥലമാണ്. താഴത്തെ നിലയിൽ കരാപ്പുകാലിക്കുള്ള മുറികളും മുകളിലെ നിലയിൽ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനുള്ള മുറികളും ആയിരുന്നു. ജോൺ പലപ്പോഴും ഓരോ രാഷ്ട്രീയ ചടങ്ങുകളിൽ സംബന്ധിക്കാൻ പോയിരുന്നതിനാൽ മാറ്റർറാട് വീട്ടുകാർക്കു നോക്കിയിരുന്നത്. പക്ഷെ അവർക്ക് എഴുതാനോ വായിക്കാനോ കണക്കു സൂക്ഷിക്കാനോ വലിയ അറിവൊന്നുമില്ലാത്തതിനാൽ ചിലപ്പോൾ പണനഷ്ടം നേരിട്ടിരുന്നു. എങ്കിലും അതിൽ അവർ വ്യസനിക്കുകയോ കോപിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. പണം നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന് അറിയുമ്പോൾ അവർ പറയും: “ഭൗതികമായ ഒന്നിന്റെയും നഷ്ടത്തിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുകയില്ല. ഉള്ള പണം ദൈവമഹത്വത്തിനായി ഉപയോഗിക്കാൻ സാധിക്കണം എന്നാണ് എന്റെ പ്രാർത്ഥന.”

മാറ്റർറാട് തിരുസഭാമാതാവിനെ ആഗ്രഹിച്ച കാലം അത്ര തുഭാവമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കത്തോലിക്കാ വൈദികർക്ക് അഭയം നൽകിയതിനാൽ രാജദ്രോഹ

കുറ്റമായി പെട്ടെന്നായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, അങ്ങനെ അഭയം നൽകുന്നവരെ അധികാരികൾക്ക് എല്ലിടുന്ന ചാരനാക്കും വഞ്ചനാക്കും ഗണ്യമായ സംഭാവനകൾ ലഭിച്ചിരുന്നു. മാറ്റർറാട് പ്രൊട്ടസ്റ്റാന്റു ദൈവാലയങ്ങളിൽ പോകാൻ വിസമ്മതിച്ചപ്പോൾ അവർ കത്തോലിക്കരാണ് എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം വെളിപ്പെട്ടു. തന്മൂലം അവളുടെ പേരിൽ വലുതായ സംഘ്രാമം പിഴുതി. മാത്രമല്ല, ചേക്കുപ്രമണനായി ഒളിഞ്ഞു നടന്ന് ഫ്രൈസ്തരിൽ ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുകയും കൂദാശകൾ വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്ന പുരോഹിതരുമായി അവർ സമ്പർക്കം പുലർത്തിയിരുന്നതായും സംശയിക്കപ്പെട്ടു. വൈദികർ അവളുടെ വീട്ടിൽ താമസിക്കുകയും അവിടെ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുകയും പതിവായിരുന്നു. യോർക്കിൽ വളരെ ചേക്ക് അതു അറിവുണ്ടായിരുന്നു. മാറ്റർറാട് അതു രഹസ്യം വെക്കുന്നതിൽ അത്ര ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. തന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു വൈദികൻ വന്നാൽ അവർ തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളെ വിവരമറിയിക്കുകയും അവർ കുർബ്ബാന കാണാൻ വരികയും ചെയ്യും. ആരും അവളെ ചതിച്ചില്ല. അധികാരികൾക്കു തങ്ങളുടെ സംശയങ്ങൾ തെളിയിക്കാൻ ഒരിക്കലും സാധിച്ചില്ല. അവർ പലപ്പോഴും അവളുടെ ഭവനം പരിശോധിക്കുകയുണ്ടായി. ഒരിക്കൽ അവളെ രണ്ടു കൊല്ലത്തോളം തടവിലിട്ടു. അതിൽ കൂടുതൽ ശിക്ഷിക്കത്തക്ക ഒരു കുറ്റം കണ്ടുപിടിക്കാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. തടവിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ കാലം എഴുത്തും വായനയും പഠിക്കാൻ അവർ ഉപയോഗിച്ചു.

1580-ാം വർഷത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ കത്തോലിക്കർക്കെതിരായി പുഷ്പാപരികരിനമായ നിയമങ്ങൾ നടപ്പിൽ വന്നു. ഒരു ദിവസം മാറ്റർറാടിന്റെ ഭവനത്തിൽ ദിവ്യബലിക്കു ശേഷം ഒരു സ്റ്റേഫിത അവളെ ഉപദേശിച്ചു മേലിൽ അതു ഒരിക്കലും തുടരരുതെന്ന്. മാറ്റർറാട് അപ്പോൾ അടുത്ത വീട്ടിലും തെരുവിന്റെ അറ്റത്തു് ഒരു വീട്ടിലും ആവശ്യാനുസരണം ഉപയോഗിക്കാനായി ഒരേ ഒളിമുറികൾ പണിയിച്ചു. അവളുടെ വീട്ടിൽനിന്നു പ്രസ്തുത മുറികളിലേയ്ക്കു രാത്രി മാറ്റർറാട് ഉണ്ടായിരുന്നു. സഭാചൈരികളുടെ മൂക്കിനു താഴെതന്നെ ഇങ്ങനെ ദൈവസേവനം അനുഷ്ഠിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ അവർ അഭിമാനംകൊണ്ടു. ചിലപ്പോൾ ഒട്ടു വളരെ വൈദികർ അവളുടെ ഗൃഹത്തിൽ വന്നുചേരും. അവർ എല്ലാവരും അവിടെ ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്യും. പിന്നീട് വൈദികർ കുട്ടികളെ വേദപാഠഭരണം പഠിപ്പിക്കും.

മാർഗ്ഗരഹിത ക്ഷുഭിതരെ

എല്ലാം കഴിയുമ്പോൾ തിരുവസ്ത്രങ്ങളും മറ്റും വീണ്ടും ഉച്ചിച്ചുവെക്കും. മാർഗ്ഗരഹിതന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സന്തോഷം കവിഞ്ഞൊഴുകി. ചിലപ്പോൾ അവർ വിചാരിക്കും, “ഇത്രയധികം സന്തോഷം ഭവേണമിന്ന് ഇഷ്ടമാകുമോ?” എന്നും.

ഇക്കാലമത്രയും അവർ പ്രൊട്ടസ്റ്റാൻറ് മതകമ്മ്യൂണിറ്റിയിൽ സംബന്ധിക്കാത്തതിനു കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്ന പിഴയെല്ലാം അവളുടെ ഭർത്താവ് കൊടുത്തുവന്നു. അദ്ദേഹം അവയിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു. എങ്കിലും തന്റെ മക്കൾ അങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്ന് അദ്ദേഹം നിർബന്ധിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം തന്റെ ഭാര്യയെ സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തെങ്കിലും കത്തോലിക്കാസഭയിൽ അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചില്ല. ഒരിക്കൽ ജോണും മാർഗ്ഗരഹിതനും ഒരു വിരുന്നിൽ പങ്കുകൊള്ളുമ്പോൾ ജോൺ പറഞ്ഞു, “കത്തോലിക്കർ ഉപവസിക്കുകയും ദീർഘസമയം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവർ മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ നല്ലവരാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.” മാർഗ്ഗരഹിത ഇതു കേട്ട് ദുഃഖത്തോടെ കരഞ്ഞു. താൻ അവളെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല പറഞ്ഞത് എന്നു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹമുടൻ ക്ഷമാപണം ചെയ്തു. മാർഗ്ഗരഹിത അറിയുമായിരുന്നു താൻ അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹം തന്നെയും സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവർ കർത്തവ്യം തന്റെ ഭർത്താവ് തിരുസ്സഭയിൽനിന്നു വളരെ അകന്നു നില്ക്കുന്നു എന്നു കണ്ടതുകൊണ്ടാണ്. ധനവും, അധികാരികളുടെ സംരംഭം, കാരാഗൃഹവാസം ഇവയൊന്നും മാർഗ്ഗരഹിതെ പശ്ചാത്താപമുണ്ടാക്കിയില്ല. പക്ഷെ സ്വഭത്താവിനു സമ്പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവർ ദുഃഖിതയായി. എങ്കിലും അവർ അദ്ദേഹത്തെ ഹൃദയപൂർവ്വം സ്നേഹിച്ചു.

തന്റെ മക്കൾക്കു കത്തോലിക്കാ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനു മാർഗ്ഗരഹിത തീവ്രമായി അഭിലഷിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അക്കാലത്തു വൈദികർ അദ്ധ്യാപനവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. വിശ്വാസത്തെ പ്രതി കാരാഗൃഹവാസം പഠിച്ച സ്റ്റേറ്റ്സ് മെന്റുകൾ എന്നൊരാളെപ്പറ്റി മാർഗ്ഗരഹിത കേട്ടിരുന്നു. അവളുടെ ഗൃഹത്തിൽ മുകളിലെ ഒരു മുറിയിൽ അദ്ദേഹം അവളുടെ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. ക്രമേണ അടുത്ത വീടുകളിലെ കുട്ടികളും അവിടെ വന്നു. അവരിൽ പത്തു വയസ്സുള്ള ഒരു കുട്ടി ഫ്ലോറൻസ് സിൽനിന്നു വന്നവനായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ രാത്രിയായി സ്കൂളിൽ പോകുന്ന രീതി അവൻ അസാധാരണമായി തോന്നി. മാർഗ്ഗരഹിത തന്റെ

പുത്രന് വൈദികരായി കാണാൻ അത്യാധികം ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അന്നു കത്തോലിക്കാ സെമിനാരികൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്നിമിത്തം അവർ തന്റെ മൂത്ത മകനെ ഗ്രാൻസിംഗ്ലെയ്ക്കുയച്ചു. പക്ഷെ അതിന്റെ ഫലം ഭയാനകമായിരുന്നു. അവളുടെ ശ്രമങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടതായിരുന്നു. അതോടെ ആരംഭിച്ചു.

ജോൺ ക്ലിന്റനെയുടെ മകൻ ഗ്രാൻസിംഗ്ലെയ്ക്കു വൈദികപഠനത്തിനു പോയ വിവരം അറിഞ്ഞ അധികാരികൾ അതിനു സമാധാനം പറയണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവർ അദ്ദേഹത്തെ വിസ്തരിക്കുന്ന സമയം പോലീസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനം പരിശോധിച്ചു. അപ്പോൾ മിസ്റ്റർ സ്റ്റേറ്റ്സ് മെന്റു മുകളിലെ മുറിയിൽ ക്ലാസ്സ് എടുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഉടൻ പിടിച്ചു വാളുമായി അവിടെ എത്തിയ പോലീസുകാരൻ സ്റ്റേറ്റ്സ് മെന്റു ഒരു വൈദികനാണെന്നു കരുതി പരമെ നിന്നു വാതിൽ ബന്ധിച്ച് കൂട്ടുകാരെ വിളിച്ചു. അവർ വന്നപ്പോൾ തന്നെ മുൻപ് രാത്രിയൊഴി അദ്ദേഹം രക്ഷപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം വിട്ടുപോയപ്പോൾ വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ കണ്ടത് ഭയവിചാലമായി പതുങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഏതാനും കുട്ടികളെ മാത്രമാണ്. കവിതയായ അവർ കുട്ടികളെ പല വിധത്തിലും ദ്രോഹിച്ചെങ്കിലും ഫലമുണ്ടായില്ല. തന്നിമിത്തം അവർ കുട്ടികളെ കാരാഗൃഹത്തിലാക്കി. അടുത്ത ദിവസം പോലീസ് അവരെ വീണ്ടും ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ഫ്ലോറൻസ് സുകാരനായ കുട്ടി അവരെ മാർഗ്ഗരഹിതന്റെ വീട്ടിലേയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി രാത്രിയൊഴി പൂജാവിസ്തരങ്ങളും മറ്റും സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരുന്ന മുറിയും അവരെ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അങ്ങനെ അധികാരികൾക്ക് മാർഗ്ഗരഹിത സ്വഭവത്തിൽ വൈദികരെ താമസിപ്പിടുന്നുവെന്നും അവിടെ ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കാൻ അവരെ അനുവദിച്ചിരുന്നുവെന്നും ഉള്ളതിനു തെളിവുകൾ കിട്ടി.

അവർ തന്റെ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസം തങ്ങളുടെ മുഖത്തു പച്ച നിറം പ്രത്യക്ഷമാക്കിയതിൽ രോഷാകുലരായ അധികാരികൾ അവളെ കുറ്റക്കാരിയായി വിധിക്കുന്നതിനു ബദ്ധപ്പെട്ടു. പക്ഷെ കുറ്റാരോപണത്തിൽ ഒരു സ്പന്ദനമുണ്ടായിരുന്നു. തിരുവസ്ത്രങ്ങളും മറ്റും സൂക്ഷിക്കുന്നത് വൈദികർക്ക് അഭയം നൽകുന്നതുപോലെ ശിക്ഷാർത്ഥമായിരുന്നില്ല. വൈദികർക്ക് അഭയം നൽകിയതിനു തെളിവ് ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയുടെ വാക്കുകൾ മാത്രമായിരുന്നു. അതിനാൽ മാർഗ്ഗരഹിതെ വിസ്തരിച്ചു കാരം തെളിയിക്കുക ആവശ്യമായിരുന്നു.

തന്നിമിത്തം അവർ കോടതിയിലേയ്ക്കു വിളിക്കപ്പെട്ടു. അവർ ആദ്യമായി കോടതിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ ജഡ്ജിയും ജൂറിമാരും സംഭ്രാന്തരായി. അവർ കുറും സമ്മതിക്കുകയോ നിഷേധിക്കുകയോ ചെയ്യണമെന്ന നിയമമുണ്ടായിരുന്നു. “നിങ്ങൾ കുറും സമ്മതിക്കുന്നുവോ അതോ നിഷേധിക്കുന്നുവോ?” എന്ന ചോദ്യത്തിന് “ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല” എന്നാണ് അവർ നല്ലിയ പ്രത്യുത്തരം. പ്രസ്തുത പ്രത്യുത്തരത്തിന്റെ അനന്തരഫലം അവർക്കു നല്ലപാലെ അറിയാമായിരുന്നു. അവർ ചേണ്ടധിശ് ആലോചിച്ചതന്നെയാണ് അങ്ങനെ പറഞ്ഞതും. അവർ എന്തു പറഞ്ഞാലും അതു കടുത്താലിക്കാക്കിത്തീരുന്ന പ്രസ്തുത നിയമത്തിന് ആംഗ്ലേയനിയമത്തിൽ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുകയായിരിക്കും. നീതിവിരുദ്ധമായ ആ നിയമത്തിന് അങ്ങനെ ഒരു സ്ഥാനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കുറക്കാരിയല്ലെന്നു വാദിച്ചാൽ അവർ അപളകു ഭേതാവിനെയും മക്കുളയും വിസ്മരിക്കും. അപ്പോൾ അവർ നന്നപറഞ്ഞു അവളെ രക്ഷിക്കുകയോ സത്യം സമ്മതിച്ചു അവളെ മരണത്തിന് ഏല്പിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടിവരും. ഈ ദുരന്തം അവർക്കു നേരിടാതിരിക്കാൻ അവർ മൗനം ഭജിച്ചു.

പക്ഷെ അങ്ങനെ മൊഴികൊടുക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നവർക്ക് ആംഗ്ലേയനിയമത്തിൽ ഭയാനകമായ ഒരു ശിക്ഷയുണ്ടായിരുന്നു — കുറക്കാരെ ചത്തു കൊല്ലുക. മാർഗ്ഗറാന്റെ വിധികർത്താക്കൾ നിർദ്വയരായിരുന്നെങ്കിലും ഈ ശിക്ഷ നല്ലാൻ അവർക്ക് ഇഷ്ടമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർ മൊഴികൊടുക്കണമെന്ന് അവർ വീണ്ടും വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചു. ആ പര്യായം പക്ഷെ എല്ലായ്പ്പോഴും അപളകു പ്രത്യുത്തരം ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നു: “ഞാൻ എന്റെ കേസു ട്രൈബണലിൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിക്കും മാത്രം വിട്ടുതന്നു.” മാർച്ച് 14-ാംനാൾ അപളകു വിധി പ്രസ്താവിച്ചു. അവളെ മരണശിക്ഷയ്ക്കു വിധിച്ചുവെന്നു കേട്ടപ്പോൾ ജോൺ പൊട്ടിക്കറഞ്ഞുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു, “അവർ എന്റെ ഭാര്യയെ കൊന്നുകളയുമോ? അവർ എനിക്കുള്ളതെല്ലാം എടുത്തു കൊള്ളട്ടെ. അപളകു ജീവൻ തന്നാൽ മതി. ഈ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അപളകുപ്പോലെ ഉത്തമയായ ഒരു ഭാര്യയോ അപളകുപ്പോലെ വിശിഷ്ടയായ ഒരു കടുത്താലി

ക്കു സ്ത്രീയോ ഇല്ല.” അറസ്റ്റു ചെയ്തതിനു പിന്നെ അവർ പരസ്പരം കണ്ടിട്ടില്ല.

ചൊവ്വാഴ്ച രാത്രി പോലീസ് അവളെ അറയിലുമാർച്ച് 25-ാംനാൾ ചെള്ളിയാഴ്ച അവൾ വധിക്കപ്പെടുമെന്ന്. വ്യാഴാഴ്ച അലുരാത്രി കഴിയുംവരെ അടുത്ത മുറിയിൽ ജയിൽവാസം അനുഭവിച്ചിരുന്ന ഒരുളടെ ഭാര്യ മാർഗ്ഗറാന്റെ അടുക്കൽ വന്നിരുന്നു. പിന്നീടു മൂന്നുമണിവരെ അവർ മുട്ടിന്മേൽ നിന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അനന്തരം പതിനഞ്ചു നിമിഷം തറയിൽ കിടന്നു. എന്നിട്ട് എഴുന്നേറ്റു കിടക്കയിൽ കിടന്നു.

കാലത്തു ഒമ്പതുമണിക്കു പോലീസ് അവളെ ജയിലിന്റെ പേരൊരു ഭാഗത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവളുടെ ഫാതകരും ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റു പാതിരിയും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരോട് ഒരു അക്ഷരം പോലും സംസാരിക്കാൻ അവർ സമ്മതിച്ചില്ല. അവർ തന്റെ നീണ്ട അങ്കി ധരിച്ചു തറയിൽ മലന്ന് കിടന്നു. മുമ്പം ഒരു തുവ്വലുകൊണ്ടു മുടി, കൈകൾ കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു. അവർ ഒരു കൂത്തു കല്ല് അവളുടെ നട്ടെല്ലിനു താഴെ വച്ചു. ഒരു വാതിൽപ്പലക അവളുടെ മീതെ വച്ചു. അനന്തരം കൈകൾ നിട്ടി നിലത്തുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കുറികളിൽ ബന്ധിച്ചു. എന്നിട്ട്, നിയമം അനുശാസിക്കുന്നതുപോലെ, എണ്ണറാത്തൽ ഫെനംവരുന്ന കല്ലുകൾ പലകയുടെ മീതെ അവർ കൂമ്പാരം കൂട്ടി. കല്ലുകൾ വച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ, “ഈശോ, എന്റെ മേൽ കരുണയായിരിക്കണേ!” എന്ന് അവർ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. പലകയുടെ താഴെനിന്നു രക്തച്ചാലുകൾ ഒലിച്ചുവന്നു. പതിനഞ്ചു നിമിഷങ്ങൾക്കകം ധീരയായ അവളുടെ ആത്മാവു രക്തസാക്ഷിമകടം മൂടി.

മരിക്കുന്നതിനു മുൻപ് മാർഗ്ഗറാ തന്റെ കുടുംബത്തുലവനായ ഭേതാവിനോടു തനിക്കുള്ള സ്നേഹപൂർവ്വകമായ വിധേയത്വത്തെ കാണിക്കാൻ തന്റെ തൊപ്പി അദ്ദേഹത്തിന് അയച്ചുകൊടുത്തു. തന്റെ ഏകപത്നിയായ അന്നയ്ക്കു അവർ അമ്മയുടെ കാലടികൾ പിഞ്ചെല്ലണമെന്നു കാണിക്കാൻ ചെരിപ്പുകളും കൊടുത്തയച്ചു.

ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം മാർഗ്ഗറാന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാരും ചൈലികപട്ടം സ്വീകരിക്കുകയും അന്ന ആശ്രമജീവിതം വരിക്കുകയും ചെയ്തു.

* ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും

സേക്രഡ് ഹാർട്ട് ബുക്സ് റ്റു :: കോളേജ് റോഡ്, തൃശൂർ - 1.

പ്രാർത്ഥനപ്പുസ്തകങ്ങൾ, കൊത്തുരൂപങ്ങൾ, കുരിശുരൂപങ്ങൾ, പടങ്ങൾ, കൊന്ത മുതലായ എല്ലാ ഭക്തവസ്തുക്കളും മിതമായ നിരക്കിൽ വിറ്റുവരുന്നു. ആകർഷണീയമായ കമ്മീഷൻ.

Prop: T. V. Joseph.

കുഴിപ്പെട്ടുകാരൻ

കുഞ്ഞുതയുടെ പരിശ്രമഫലംകൊണ്ടാണ് ആ ഭവനത്തിലുള്ള വർ പട്ടിണികൂടാതെ കഴിഞ്ഞുവന്നത്. ആ ദരിദ്രവതികളുടെ ഏകസന്താനം ഇന്നിതാ ആതു പത്രിയിലെ ഇരുമ്പുകട്ടിലിൽ രയിക്കുന്നു. ഒരു ദിവസം പണി കഴിഞ്ഞു വന്നത് മഴ നനഞ്ഞതായിരുന്നു. നേരം ചെളിത്തപ്പോൾ പൊള്ളുന്ന പനിയാണ്. സാരമില്ലെന്നുംകണ്ടിരുന്നു. ദിവസം ചെല്ലുംതോറും പനികൂടിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു. കൈവരും ഉണ്ടായിരുന്ന കാരെല്ലാം ഒരോ മുറിയെടുമ്പോൾ വീതിച്ചുകൊടുത്തു. അവസാനം ആതുപത്രിയെ ആശ്രയിക്കാതെ തരമില്ലാതായി. മകനെ തുശ്ശിക്കാൻവേണ്ടി ഒരൊതയം ആതുപത്രിയിലാണ്. എന്തെല്ലാം മോഹനപ്രതീക്ഷകളോടെയാണ് ആ ദമ്പതികൾ മുന്നോട്ടു പോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നത്. അവരുടെ ആശങ്കകളാകുന്ന പച്ചും വാടിത്തളന്നിതാ കിടക്കുന്നു. പുത്രന്റെ തണലിൽ നിലകൊണ്ട മാതാപിതാക്കളെ വേദനയും പട്ടിണിയുമായ രാക്ഷസി കീഴടക്കിക്കളഞ്ഞു. കുഞ്ഞിയുടെ ചെളും കടിച്ചിട്ട് ദിവസങ്ങൾ പലതായി. രോഗിക്കുമാത്രം ആതുപത്രിയിൽനിന്നും ഭക്ഷണം കിട്ടും ചൗത്രിയ്ക്ക് ആതുപത്രിയിലില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇവർ ഇത്രയും ദുരിതത്തിലായിട്ട് ഇപ്പോൾ വർഷം കഴിഞ്ഞു. കറച്ചു നാളായിട്ട് ആ ഇടവകയിൽ മരണം തീരെ കുറവാണ്. അഥവാ ഉണ്ടെന്ന് എപ്പോൾ 1964

கரோத இன்தாவியை கடிக்கிவிட்டது. அந்நா லுள்ளவையெல்லாம், வேலம் மருந்து மோதியவர்களுடைய ருணம். நோயியின்க்கும் ஸாக்கவும் மூலியையும் உ யர். அது பிழைக்கிற தனதுகை சுயநிபுணமாய் பரு ண்டு அருந்தினால் மாறிவிடும். மோன! கண்தயை!! அது வாய்ப்பாயிற்றுத் தனக்கு ருணம் மாண்புமாய்

മകനെ വിളിച്ചു. അവൻ കണ്ണു തുറന്ന് അപ്പനേയും അമ്മയേയും മാറിമാറി നോക്കി. അവസാനം ക്ഷൗരം ചെയ്യാത്ത പിതാവിന്റെ മുഖത്ത് അവൻ ട്രഷ്ടി ഉറപ്പിച്ചു. ആ നാലു കണ്ണുകൾ തമ്മിലിടഞ്ഞു. ആ സ്നേഹതാതന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. മുഖത്തു വളൻ നില്ക്കുന്ന രോമങ്ങളിൽക്കൂടെ അത്രുബിന്ദുങ്ങൾ ഇററി റവീണുകൊണ്ടിരുന്നു. അയാൾ തോത്തിന്റെ തുമ്പുകൊണ്ട് കണ്ണുനീർ തുടച്ചുകളഞ്ഞു. പത്രോസ് മകനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു: “മോനെ, അപ്പനടന്നെ വരാം, കേട്ടോ.” പത്രോസ് പിന്നെ അല്പംനരംപോലും അവിടെ നിന്നില്ല. ഒരോരുത്തനുമായ നന്മയാവിടനായും നോക്കി ഒരു ശിലാപ്രതിമപോലെ നിന്നു.

എന്താനും നിമിഷങ്ങൾക്കകം അയാൾ തിരിച്ചുവന്നു. കൈയിൽ മരുന്നിനു പകരം മുഖത്ത് വിഷാദത്തിന്റെ മുടൽമഞ്ഞുമായാണ് വന്നത്. “എന്താ! മരുന്നു കിട്ടിയില്ലേ...?” ഉദ്ഭവത്തോടെ ഒരോരുത്തരോടിച്ചു. നെററിത്തടത്തേ സേവകങ്ങളാൽ വടിച്ചെറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു. “17 രൂപാ 37 നയാ പൈസായാണ് മരുന്നവില. തപ്പിപ്പൊക്കിയിട്ട് എന്റെ കൈയിൽ ഒൻപതുരൂപാ ചിലാനുമേയ്ക്കൂ. മുഴുവൻ തുകയും കൊടുക്കാതെ മരുന്നു കിട്ടുകേൾ. ഞാൻ വേറെ ഒരു വഴിയും കാണുന്നില്ല.” മയങ്ങിക്കിടക്കുന്ന കുഞ്ഞുത്തയുടെ മുഖത്തേയ്ക്കു നോക്കിക്കൊണ്ട് അവർ തറച്ചുനിന്നു. സ്വപ്നസമയത്തിനുശേഷം ഒരോരുത്തരും പറഞ്ഞു: “ഇതാ, എന്റെ കെട്ടുതാലി കൊടുത്തിട്ട് മരുന്നു വാങ്ങണം. എങ്ങനെയെങ്കിലും എന്റെ കുഞ്ഞുത്തയുടെ സൂക്ഷേട്ട മാറിക്കിട്ടണം.” ചിപ്പുതലാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട ആ മംഗല്യസൂത്രം അങ്ങനെ സ്വതന്ത്രമായി. പത്രോസിലെ പുരുഷത്വം അയാളെ അതിനനുവദിച്ചില്ല. എങ്കിലും ഭാര്യയുടെ നിർബന്ധം അയാളെ അതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചു. വിറയ്ക്കുന്ന കൈകൾകൊണ്ടാണ് പത്രോസ് ആ മിന്നു വാങ്ങിയത്. ഇരുപതു വഷം മുമ്പ് പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടാവായ ജഗന്നിയന്താവിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായ പുരോഹിതന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽവെച്ച് തന്റെ കൈകൊണ്ട് ചെടിയ, ഒരു സ്ത്രീയേയും പുരുഷനേയും കൂട്ടിച്ചേർത്ത, ആ വിവാഹ അടയാളം പത്രോസിന്റെ ഉള്ളംകൈയിൽ കിടന്ന് മിന്നിത്തീർത്തി. നിന്നിമേഷനായി നോക്കിനില്ക്കുന്ന ഭർത്താവിനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഒരോരുത്തരും പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ സമാധാനമായിപ്പോകണം. എന്റെ മകനെക്കാട്ടിലും വച്ചുതല്ല ആ പൊൻനരക്കു്. അവൻ ജോലിക്കു പോയിത്തുടങ്ങുകയാണെങ്കിൽ ഒന്നിനു പത്തേണ്ണം വാങ്ങാമല്ലോ.” കുഞ്ഞുത്തയുടെ മുഖത്തേയ്ക്കു ഒന്നുകൂടി നോക്കിയിട്ട് പത്രോസ് അവിടെനിന്നും ഇറങ്ങിപ്പോയി. നിമിഷങ്ങൾ ആരേയും കാത്തുനില്ക്കാതെ അതിവേഗം കടന്നുപോയി. പത്രോസിന് താലിയുടെ വിലയായി കിട്ടിയത് 3 രൂപാ 40 പൈസയാണ്. എന്നിട്ടും ആവശ്യത്തിനുള്ള പണം തികഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇനി അഞ്ചു

രൂപാ കൂടെ വേണം. അതെവിടെനിന്നു കിട്ടും....? ഉത്തരമില്ലാത്ത ചോദ്യം. അയാളുടെ തലച്ചോറിൽ ഒരു ഹാക്ടറിയിലെപ്പോലെ ജോലിനടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പത്രോസിന്റെ ചിന്തകൾ ഒരു ലക്ഷ്യവുമില്ലാത്ത ചിറകുവിരിച്ചു പറന്നു. 24 മണിക്കൂറിനകം മരുന്നുകൊണ്ടുവരണം. അയാൾ തലപുകഞ്ഞാലോചിച്ചു. ആ പുത്രവത്സലൻ പല പടിവാതില്ക്കൂലും സഹായം നീട്ടി. പക്ഷേ ആ നിർഭാഗ്യവാന്റെ മുഖിൽ ഒരു വാതിലും തുറന്നില്ല. അയാൾ മുട്ടിവിളിച്ചു ആ രാകവാടങ്ങളെല്ലാം കൊട്ടി അടയ്ക്കപ്പെട്ടു. ഹൃദയത്തിൽ നീർന്ന ചിന്തകൾമാത്രം കിടന്നുഴുകുകയാണ്. ഒരു വഴിയും കാണാതെ വേദനയുടെ വിഴുപ്പുഭാഗ്യവും പോകിക്കൊണ്ട് പത്രോസ് ഒരു ലക്ഷ്യവുമില്ലാതെ ആ തെരുവിൽക്കൂടെ മുന്മാട്ടു ഗമിച്ചു.

അസ്സമനാർക്കൻ തക്കക്കതിരൊളികൊണ്ട് നിമിച്ച് പള്ളിത്തേരിലേറി സമുദ്രസ്നാനത്തിന് പുറപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. റേഡിയോവിൽക്കൂടെ ശ്രുതിമധുരമായ ഗാനങ്ങൾ ഒഴുകി അന്തരീക്ഷത്തിൽ അലിഞ്ഞുപോൻ. ദാരിദ്ര്യം എന്താണെന്നറിയാത്തവരും കൈകാലുകളില്ലാത്തവരും അയാളുടെ മുഖിൽക്കൂടെ കടന്നുപോയി. അതേ! സിനിമയ്ക്കു സമയമായെന്നറിയിച്ചുകൊണ്ട് സിനിമാ തിയേറ്ററിൽ നിന്നും റിക്കാർഡുഗാനം പ്രവഹിച്ചുതുടങ്ങി. ശർക്കരിൽ ഇഴച്ചു പൊതിയുന്നതുപോലെ ഒരു മനുഷ്യമഹാസമുദ്രം അങ്ങോട്ട് ഒഴുകുകയാണ്. ഏതോ നല്ല പടമാണുപോലും! ഒരു നീർന്ന മനുഷ്യഹൃദയം അതിലെ പോകുന്നത് അവരറിയുന്നുണ്ടോ....?

അർത്ഥശൂന്യം കുറഞ്ഞുതുടങ്ങി. അയാൾ തല ഉയർത്തി നോക്കി. അതാ! തെല്ലകലെ പട്ടണബഹളത്തിൽനിന്ന് അകന്നുനില്ക്കുന്ന ആ ബ്രഹ്മാണ്ഡദേവാല

കല്യാണസാരികൾ

വെളുത്താരിക്കാരൻസ്

മോഡേൺ

പേബ്രിക്സ്

PHONE 90

ചാലക്കുടി

യത്തിന്റെ അടുത്തുള്ള പത്രാസ് നടന്നു. അയാൾ പള്ളിനടയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് മുകളിലേയ്ക്കു കണ്ണുകളുയർത്തി. ആ പള്ളിയുടെ ഗോപുരത്തിൽ നിന്ന് രണ്ടു കൈയും നീട്ടിക്കൊണ്ട് ക്രിസ്തുനാഥൻ നിൽക്കുന്നു. ആ സ്നേഹസ്വരൂപന്റെ കണ്ണുകൾ സഹതാപത്തോടെ നോക്കുന്നതായി അയാൾക്കനുഭവപ്പെട്ടു. “മകനേ! നീ എന്റെ അടുക്കൽ വരിക! ഞാൻ നിന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കാം” എന്നു പറയുന്നതുപോലെ പത്രാസിനു തോന്നി. കശിരാകുതിയിൽ കൈകൾ വിരിച്ചു പിടിച്ചു നിന്നുകൊണ്ട് കണ്ണുനീർ വീക്കി, ആ പരംപോരളിനോടു് അയാൾ എരിവോടെ അപേക്ഷിച്ചു. തോർത്തുകൊണ്ട് കണ്ണു തുടച്ച് ആ ഇടവസ്സൻ പള്ളിമേയ്ക്കിലേയ്ക്കു പാഞ്ഞു. പല പ്രാവശ്യവും ആ ചൈതന്യശക്തി പണം നൽകി തന്നെ രക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴിതാ ആ സ്നേഹമൂർത്തിയുടെ മുറിയുടെ വാതിലും അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹമിവിടെയില്ലയോ....? പത്രാസ് കശിനിക്കാരന്റെ അടുത്തു ചെന്നുനോക്കി. മരിക്കാറായിക്കിടക്കുന്ന ഒരു ധനവാൻ അന്ത്യകൂടാരം കൊടുക്കാൻ അദ്ദേഹം പോയിരിക്കുന്നുണ്ടോ.

അങ്ങനെ അയാളുടെ അപസ്മാന ആശയം വേരോടെ അറക്കപ്പെട്ടു. എങ്കിലും പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത ഒരു വാർത്തയാണല്ലോ താൻ കേട്ടത്. ഒരു പണക്കാരൻ അയാളുടെ ജീവിതമാകുന്ന യാത്ര മതിയാക്കി തന്റെ ഒരു തലോടലിനുചേർന്നു, ആറടി മണ്ണിനുചേർന്നു, ശുശ്രൂഷ പൂർത്തിയാക്കി വരുവാൻ തയ്യാറെടുക്കുന്നുവെന്ന്. പത്രാസിന്റെ രോമാപൂർവ്വമായ മുഖത്തു് ഒരു നേരിയ പുഞ്ചിരി നിഴൽ പരിശ്ചിച്ചു. ദൈവം തന്റെ പ്രാർത്ഥന കൈക്കൊണ്ടു. ഒരാൾ മരിക്കാൻ അപേക്ഷിച്ചതു് തന്നെ സംഭവമായിട്ടുണ്ടോ? ഒരു തെറ്റാണോ? അല്ല, ഒരിക്കലുമല്ല. ഇന്നൊരാൾ മരിച്ചെങ്കിലേ തന്റെ മകൻ രക്ഷ കിട്ടുകയുള്ളൂ. കുറച്ചുകാലം വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മൺപട്ടിയും മൂർച്ഛിയും കയ്യിലെടുത്തു് അയാൾ അതിലെ പൊടിയും ചുക്കിരിയും തട്ടിക്കളഞ്ഞു. സിമിത്തേരി ഗേറ്റുകൾ തണൽ വിരിച്ചു നില്ക്കുന്ന മാവിൻകടയ്ക്കൽ പോയിരുന്നു. പത്രാസിന്റെ മനോമുകുരത്തിലെ ആശാവല്ലരിയിൽ മനക്കോട്ടയാകുന്ന പുഷ്പങ്ങൾ വിരിഞ്ഞുതുടങ്ങി. അഞ്ചുരൂപയെങ്കിലും കിട്ടും, പള്ളിമുറ്റത്തുകൂടെ ആരോ ഒരാൾ വരുന്നതായാ കണ്ടു. അല്ല! അതു് നീറുകൂട്ടിലെ ചാണ്ടിച്ചുനല്ലേ. അയാളുടെ വലുതാ മരിക്കാറായി കിടക്കുകയാ

യിരുന്നു. ദൈവമേ! നിനക്കൊരു കോടി നമസ്കാരം! തന്റെ മകന്റെ ജീവൻ ഈ തുവ്വയിലാണിരിക്കുന്നതു്. പത്രാസ് താഴേയ്ക്കു ജിജ്ഞാസയോടെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അയാളുടെ അകക്കാമ്പിൽ ആനന്ദത്തിന്റെ തേരോട്ടം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ആനന്ദൻ അടുത്തു വന്നു ചോദിച്ചു: “പത്രാസേ, അച്ചുനിവിട്ടുണ്ടോ?”

“ഇല്ല. എന്താ വിശേഷം?”
 “ഒരു മാമോദീസാ ഉണ്ടായിരുന്നു.”
 പത്രാസിന്റെ മുഖത്തു നിൽക്കുന്ന പുഞ്ചിരി വാടിക്കുരിഞ്ഞു കൊഴിഞ്ഞുവീണു. അയാളിലെ ആശ്ചര്യം പൊലിഞ്ഞുപോയി. മാമോദീസായാണോപോലും വല്ല ചത്ത വർത്തമാനവും പറയാതെ. അയാൾക്കു നിരാശ തോന്നി. എന്നും ജനനം തന്നെ. ആക്കെങ്കിലും ഒന്നു മരിച്ചാലെന്താ? അയാൾ പൊറുപ്പൊടുത്തു. “എന്റെ കർത്താവേ, ഇന്നെങ്കിലും ഒരിക്കലെയെത്തരണം” പത്രാസ് മനംനൊന്തു പ്രാർത്ഥിച്ചു. തുവ്വയും കത്തിപ്പിടിച്ച് അയാൾ അവിടെത്തന്നെ ഉറച്ചിരുന്നു. സൂര്യഭഗവാൻ അന്ത്യശ്വാസം വലിച്ചുതുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകളിലെ പ്രകാശം നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. മാവിൻതണലിൽ വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പത്രാസ് തന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കു് ഒരാൾ നടന്നുവരുന്നതു കണ്ടു. ഉദ്യോഗത്തോടെ അയാൾ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. ആനന്ദൻ ഇങ്ങെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. മങ്ങിപ്പോയ പുഞ്ചിരി അയാളുടെ വദനങ്ങളിൽ ഹൃത്തം ചവിട്ടി. ദൈവം കണ്ണു തുറന്നിരിക്കുന്നു. അയാളുടെ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ ആനന്ദത്തിന്റെ വേലിയേറ്റമുണ്ടായി. “അല്ല! ഇതാത്.....? യോഹന്നാ നോ....! എന്താ ഇതിലെയൊക്കെ?” പത്രാസ് ആരാഞ്ഞു.

“മേട്ടാ,....ക....ക....ക....ഴി...വെ....ട്ട....ണം.”
 ഗർഭമുണ്ടായിരുന്ന ആ വാക്കിൽ.
 “നീ എന്തിനു കരയുന്നു യോഹന്നാന്റെ! മരണം സാധാരണമല്ലേ. ആരാ! അന്തോണിപ്പേട്ടനാണോ? പാ...വം... എത്ര നാളായി കട്ടിലിൽ കേറിട്ടു.”
 “അപ്പനല്ല...”
 “പിന്നെ....?”
 “പത്രാസുടമന്റെ മോൻ കഞ്ഞത്ത.”
 “ഓ?...!” ഒരു ദീനരോദനത്തോടെ പത്രാസ് നിലംപതിച്ചു.

ക ല്യാ ണാ വ ശ്യാ ണ്ഡ െ ക്ക ഉള

പെട്ടി, ചെരിപ്പ് മുതലായവയ്ക്കു്

Phone No. 987.

C. R. JOSEPH

LEATHER MERCHANT

Round, TRICHUR.

കത്തോലിക്കാ പത്രോസിനുവേണ്ടി. ബ്രഹ്മചര്യം.

ഹാദർ ആൻറണി അന്തോണി എൽ.പി.എച്ച്.എൽ.ഡി.

അക്രൈസ്തവരും, കത്തോലിക്കന്മാരും ക്രൈസ്തവരും വിഷമത്തോടെ സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു സത്യമാണ് പുരാഹിതന്മാരുടെ ബ്രഹ്മചര്യം. ദൈവം, ഇത്ര കഠിനമായ ഒരു ചുമതല മനുഷ്യരുടെമേൽ വെച്ചുകൊടുക്കയില്ലെന്നും, ഇക്കാര്യത്തിൽ കത്തോലിക്കാസഭ, താങ്ങാനാവാത്ത ഭാരമാണ് പുരാഹിതന്മാരുടെ മേൽ അടിച്ചേല്പിക്കുന്നതെന്നുമാണ് അവരുടെ ചിന്താഗതി.

ഒന്നാമതായി പറയാനുള്ളത്, ബ്രഹ്മചര്യം ആരും വെച്ചുകൊടുക്കത്തോ അടിച്ചേല്പിക്കുന്നതോ അല്ല; ഭാരോ വ്യക്തിയും സ്വമനസ്സാൽ സന്തോഷം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. അഞ്ചാം പട്ടത്തിനു മുമ്പ് ഭാരോ പുരാഹിതത്വമിയും, പരിപൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി സ്വമനസ്സാലാണ് ബ്രഹ്മചര്യം സ്വീകരിക്കുന്നതെന്ന് എഴുതിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, വേദപുസ്തകം പിടിച്ചു സത്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇരുപത്തൊന്ന് വയസ്സ് തികയാതെ അഞ്ചാംപട്ടമോ, ഇരുപത്തിരണ്ട് വയസ്സ് തികയാതെ ഡീക്കൻ പട്ടമോ, ഇരുപത്തിനാലു വയസ്സ് തികയാതെ പുരാഹിതപട്ടമോ നൽകാൻ പാടില്ലെന്നാണ് നിയമം (കാനൻ: 972). അതുകൊണ്ട് ഒന്നാമറിയത്തെ ഏറ്റെടുക്കുന്ന ഒരു ചുമതലയല്ല ബ്രഹ്മചര്യം.

പുരാഹിതന്മാർ ബ്രഹ്മചാരികളായിരിക്കണമെന്ന് യാതൊരു ദൈവിക കല്പനയോ പ്രകൃതിനിയമമോ ഇല്ല. അത് തിരുസ്തക നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നിയമം മാത്രമാണ്.

എന്തിന് തിരുസ്തക ഈ നിയമം നിർമ്മിച്ചു? എന്നാണ് ഈ നിയമനിർമ്മാണം നടപ്പിലാക്കിയത്? ഈ വിഷയം ഗ്രഹിക്കുവാൻ കുറച്ച് ചരിത്രം അറിഞ്ഞിരിക്കണം.

നിത്യപുരാഹിതനായ ക്രിസ്തുനാഥൻ ഒരു ബ്രഹ്മചാരിയാണ്. "ബ്രഹ്മചാരികളുടെ രാജാവു" എന്നാണ് അവിടുന്ന് അറിയപ്പെടുന്നത്. അവിടുത്തെ ബ്രഹ്മചര്യത്തെ പകർത്തിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: വിവാഹമോ ചന്ദം അനുവദനീയമല്ലെന്ന് യേശു അരുളിച്ചെയ്യപ്പോൾ, ആ നിയമം കഠിനമാണെന്നും, അതിനേക്കാൾ "വിവാഹമേ മെച്ചമായിരിക്കുകയാണ് നല്ലത്" എന്നും ശിഷ്യന്മാർ പറിവിട്ടു. അതിനുത്തരമായി ദിവ്യനാഥൻ അരുളിച്ചെയ്തു: "എല്ലാവരും അത് (ബ്രഹ്മചര്യം) സ്വീകരിച്ചാൽ സാധ്യമല്ല. അതിനു വേണ്ട കൂലാചാരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവർ മാത്രം അത് സാധ്യമാണ്. മാതാവിന്റെ തടസ്സത്തിലായിട്ട് ഷണ്ഡന്മാരായി ജനിച്ചവരുണ്ട്... സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി സ്വയം ഷണ്ഡന്മാരായവരുണ്ട്. അതിനു വേണ്ട കൂലാചാരം സി

ദ്ധിച്ചവർ മാത്രം അത് സ്വീകരിക്കട്ടെ" (വി. മത്തായി 19, 11-12). ക്രിസ്തുനാഥന്റെ ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന്, വിവാഹജീവിതത്തേക്കാൾ ഉന്നതമായൊരു കൂലാചാരമാണ് ബ്രഹ്മചര്യമെന്നും, അത് ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേകാനുഗ്രഹം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർ മാത്രം സാധ്യമാണെന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. സ്വരക്ഷിക്കൊണ്ട് ബ്രഹ്മചര്യം പാലിക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചിട്ട് സാധിക്കാത്തവരാണ്, പുരാഹിതന്മാരുടെ ബ്രഹ്മചര്യത്തിൽ സംശയം പ്രകടിപ്പിക്കുക.

വി. പെട്രോസിലെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഭാര്യയില്ലാത്തവൻ ദൈവികകാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുവാൻ സാധിക്കും. "ഭാര്യയില്ലാത്തവൻ, ദൈവത്തെ എങ്ങനെ പ്രസാദിപ്പിക്കണമെന്ന് വെച്ച്", കന്താവിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധചെലുത്തുന്നു. എന്നാൽ ഭാര്യയുള്ളവൻ, ഭാര്യയെ എങ്ങനെ പ്രസാദിപ്പിക്കണമെന്ന് ചിന്തിച്ച്, ലോകകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഉത്സുകനായിരിക്കുന്നു... നിങ്ങളോട് ഞാനിങ്ങനെ പറയുന്നത് നിങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കാണ്. നിങ്ങൾക്കൊരു കണ്ഠാചാരം വെക്കാനല്ല; വ്യഗ്രത കൂടാതെ സമചിതമായത് പ്രവർത്തിച്ച് കന്താവിനെ സേവിക്കാൻ പ്രാപ്തരാകാനാണ്" (1 കോറി. 7, 32-35) അവിവാഹിതനായ ഒരു പുരാഹിതന് മെച്ചപ്പെട്ട ദൈവസേവനം, വിവാഹിതനായ ഒരു പുരാഹിതന് മെച്ചപ്പെട്ടതിൽ കൂടുതലാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ടാണ്, തിരുസ്തക, പുരാഹിതന്മാർ അവിവാഹിതരായിരിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ബ്രഹ്മചര്യം, ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക സഹായത്താൽ, അത്ര പ്രയാസമേറിയ ഒന്നല്ല. വിവാഹിതരിൽ, കുറെ കാലത്തേക്ക് പഠിഞ്ഞ ജീവിതശൈലിയനുസരിച്ച്, സ്വയം നിയന്ത്രിച്ച് അതുജ്ഞ പ്രവർത്തിക്കാതെ ജീവിക്കുന്നത് ഒരു അനുഭവനഷ്ടമാണ്. വിധവകളും, ഭാര്യ മരിച്ചവരും പിന്നീട് സാദിഖാഷത്താൽ വിവാഹം ചെയ്യാതെയും അതുജ്ഞ പ്രവർത്തിക്കാനെയും ജീവിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. വിവാഹത്തിനു മുമ്പ് വിശുദ്ധ പുസ്തകത്തിന് യാതൊരു കോട്ടവും എല്പിക്കാതെ ജീവിക്കുന്ന എത്രയെത്ര സുവിപ്രജന്മാർ നമ്മുടെ ഇടയിലുണ്ട്. കുറെ കാലത്തേക്ക് മദ്യം സേവിച്ചതിനു ശേഷം, മദ്യം വേണ്ടെന്നു വെക്കുന്നതിനേക്കാൾ എളുപ്പം, മദ്യം ഒരിക്കലും അനുഭവിക്കാതിരിക്കുന്നതാണ്. അതുപോലെ, കുറച്ചുകാലം വിവാഹജീവിതം കഴിച്ചതിനുശേഷം പിന്നീട് ആ ജീവിതം വേണ്ടെന്നു വെക്കുന്നതിനേക്കാൾ എളുപ്പം ബ്രഹ്മചര്യം ആജീ

വനാന്തം പാലിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് വിധ വകരക്കും, പിരിഞ്ഞു നില്ക്കുണ്ടിരുന്ന ഭാര്യക്കുമാർക്കും, ലൈംഗികാനന്ദം കൂടാതെ ജീവിക്കാമെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ദൈവസഹായത്താൽ നല്ലവർക്ക് ആജീവനാന്തം ബ്രഹ്മചര്യം പാലിക്കാൻ സാധിക്കും. ദൈവ സഹായത്താൽ ബ്രഹ്മചര്യം പാലിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് പരിപൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കിയതിനു ശേഷം മാത്രമാണ്, തിരുസ്നേഹം അതൊരു നിയമമാക്കിയത്. അതൊരു നിയമമാക്കുന്നതിനു മുമ്പും അനേകം വൈദികരും അറബൈദികരും ബ്രഹ്മചര്യം സ്വമനസ്സാ പാലിച്ചിരുന്നു.

എ. ഡി. 310-നോടടുത്താണ് പുരാഹിതന്മാർ അവിവാഹിതരായിരിക്കണമെന്ന നിയമം ആദ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടത്. അത് ഏഷ്യാനിലെ എൽവീർ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് നടത്തപ്പെട്ട പ്രാദേശിക സുന്നഹദോസിലായിരുന്നു. 390-നോടടുത്തു നടത്തപ്പെട്ട റോമൻ കൗൺസിലിലും ഈ നിയമം നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടു. 461-ാടു കൂടി ഈ നിയമം തിരുസ്നേഹത്തിലെ ലത്തീൻ റീത്തിൽപ്പെട്ട എല്ലാ പുരാഹിതന്മാർക്കും നിർബന്ധമായി.

ഇനി എ. ഡി. 300-ന് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ആരായാം. എ. ഡി. 100-നോടടുത്തു തിരുസ്നേഹത്തിൽ കന്യാത്വം പാലിച്ചിരുന്ന സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് വി. ഇഗ്നേഷ്യസിന്റെ ലേഖനത്തിൽ (A. D. 115) കാണുന്നു. കന്യാത്വം പാലിച്ചിരുന്ന പരിൽ ചിലർ, മെത്രാന്മാരെക്കൂടി കൂടുതൽ പുണ്യമുള്ളവരാണെന്നു നടിച്ചു നടന്നപ്പോൾ വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് അവരെ ശാസിക്കുകയുണ്ടായി. (Ad Polycarp. V., 2). സ്ത്രീബന്ധിയിലെ കന്യകകൾക്ക് വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് A. D. 115-ൽ അഭിവാദ്യങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

എ. ഡി. 165-ൽ വി. ജസ്റ്റിൻ പറയുന്നു: "ഞങ്ങൾ വിവാഹം വേണ്ടെന്നുവെക്കുന്നുവോർ പൂർണ്ണമായും ബ്രഹ്മചര്യം പാലിക്കുന്നു" (1. Apol. 29). ആ കാലഘട്ടത്തിൽ വളരെയധികം ക്രിസ്ത്യാനികൾ ബ്രഹ്മചര്യം പാലിച്ചിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നുണ്ട്.

രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ ധാരാളം വൈദികരും അന്യരായതും ബ്രഹ്മചര്യം പാലിച്ചിരുന്നുവെന്നതിന് തെളിവുകൾ ഉണ്ട്. താസിയൻ (120-200) ഇവരെപ്പറ്റി പറയുന്നു: "അവരുടെ ശരീരങ്ങൾ, നിത്യകന്യാത്വത്താൽ കളങ്കരഹിതങ്ങളാണ്. ദൈവവുമായി കൂടുതൽ അതാധമായി ഐക്യപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് അവർ ഈ കന്യകാജീവിതം നയിക്കുന്നത്" (Orat. ad Graecos, 33). തെന്തുച്ചൻ (200. എ. ഡി), ബ്രഹ്മചാരികളായ അനവധി പുരാഹിതന്മാരുടെ മാതൃക അനുകരിക്കുവാൻ ഒരു ഭക്തയെ ആശ്വസിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലും, കൂടുതൽ വ്യാപാരാധിപത്യം ബ്രഹ്മചര്യം പാലിച്ചിരുന്നതായി ഓറിജൻ (185-255) എന്ന ചരിത്രകാരൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. യഹൂദപുരാഹിതന്മാരുടെ പ്രകൃതിക്കനുസൃതമായ പിതൃത്വവും ക്രിസ്ത്യാനി പുരാഹിതന്മാരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികപിതൃത്വവും തമ്മിൽ അദ്ദേഹം താരതമ്യപഠനം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

(In Lev. VI. 6)

(ലേഖകൻ)

നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, പുരാഹിതന്മാരുടെ ബ്രഹ്മചര്യം സർവ്വസാധാരണമായി. ദൈവസഹായത്താൽ ബ്രഹ്മചര്യം പാലിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ള ബോധ്യം പുരാഹിതന്മാർക്കും, ബ്രഹ്മചാരികളായ പുരാഹിതന്മാരാണ് സഭയ്ക്ക് കൂടുതൽ നല്ലതെന്ന ബോധ്യം ജനങ്ങൾക്കും വർദ്ധിച്ചുവന്നതിന്റെ ഫലമാണത്. എവ. സേബിയസിന്റെ (260-340) രേഖകളിലും (Dem. Evang 1, 9), ജെസലേമിലെ വി. സിറിലിന്റെ (315-386) ലേഖനങ്ങളിലും (Cat. XII. 25), വി. ജെറോമിന്റെ (340-420) ലിഖിതങ്ങളിലും (Ad Vig ii), വി. എപ്പിഫാനിയസിന്റെ (315-493) കൃതികളിലും (Adv. Haer. IX. 4) അനവധി പുരാഹിതന്മാർ പെരുന്നൂറ്റാണ്ടുകളിലും, ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലും അവിവാഹിതജീവിതം നയിച്ചിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു.

ആദ്യനൂറ്റാണ്ടുകളിൽ വിവാഹിതരായ പുരാഹിതന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രഥമമാപ്പാപ്പയായ വി. പത്രോസുതന്നെ വിവാഹിതനായിരുന്നു. നമ്മുടെ കത്തോലിക്കൻ പ്രത്യേക കാരണത്താലാണല്ലോ പത്രോസിന്റെ അമ്മായമ്മയുടെ പനി മാറിയത്. വിവാഹിതരായ പുരാഹിതന്മാരെപ്പറ്റി അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ ഒക്തമൻ (150-216) പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട് (Strom. iii. 12). സോക്രറ്റസ് എന്ന ചരിത്രകാരൻ (440) പെരുന്നൂറ്റാണ്ടിൽ വിവാഹിതരായ മെത്രാന്മാർപോലും ഉണ്ടായിരുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (Hist. Eccles. V. 22). എന്നാൽ റെസ്സലി, മാസിഡോണിയ, ഗ്രീസ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ പെരുന്നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം ഭാര്യമാരൊന്നിച്ച് ജീവിച്ചുവന്നിരുന്നില്ലെങ്കിലും, അവരുടെ സഭാസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന് നീക്കം ചെയ്തിരുന്നതായി ഈ ചരിത്രകാരൻതന്നെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

തിരുസ്നേഹത്തിലെ പെരുന്നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം, ഇക്കാലത്തിൽ അല്പം അയഞ്ഞ നിയമമാണ് പ്രാബല്യത്തിലിരുന്നത്. 314-ൽ ഗാലാസിയിൽ കൂടിയ പ്രാദേശികസുന്നഹദോസിൽ (Council of Ancyra) ഡീക്കൻമാർക്ക് വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിന് അനുമതി നൽകി (Canon 10). ക്ലാസിക്കലായ സഭ

നമഃദാസിൽ (315) പെട്രോഫിത്യത്തിനുശേഷം വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. (Council of Neo-Caesarea in Cappadocia: Canon 7) എ. ഡി. 400-ൽ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട Apostolic Constitutions മെത്രാന്മാരും, പുരോഹിതന്മാരും, ഡീക്കന്മാരും, പട്ടത്തിനുശേഷം വിവാഹം ചെയ്യരുതെന്ന് കല്പിച്ചു; എന്നാൽ പട്ടത്തിനു മുമ്പ് അധർ വിവാഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഭാര്യയുടെ മരണം വരെ വിവാഹജീവിതം നയിക്കുന്നതിന് അനുവദിച്ചിരുന്നു. ഈ നിയമമാണ് നെസ്തോറിയൻകാർ ഒഴികെ ബാക്കിയുള്ള എല്ലാ പെരസ്സസ്സുകളും ഇന്നും പാലിച്ചുപോരുന്നത്.

വിവാഹത്തിനു ശേഷം സ്വീകരിക്കുന്ന പട്ടവും, പട്ടത്തിനു മുമ്പ് സ്വീകരിക്കുന്ന വിവാഹവും സാധുവാണെന്നു തിരുസ്സഭ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് യാക്കോബായ മുതലായ സഭകളിൽനിന്നു കത്തോലിക്കാസഭയിലേയ്ക്കു പുനരെകൂപ്പപ്പെട്ട പൂരാഹിതന്മാർക്കു ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാത്തതന്നെ സഭയിൽ പുരോഹിതനായി തുടരാവുന്നതാണ്; അധർ പട്ടത്തിനു മുമ്പാണ് വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, എന്നാൽ പട്ടത്തിനുശേഷം കഴിക്കുന്ന വിവാഹം അസാധുവായിട്ടാണ് തിരുസ്സഭ കരുതുന്നത്. അതുകൊണ്ട് പട്ടത്തിനു ശേഷം വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടുള്ള നെസ്തോറിയൻ പുരോഹിതന്മാർ, തിരുസ്സഭയുമായി പുനരെകൂപ്പപ്പെടുന്ന ചെങ്കിൽ, വിവാഹജീവിതം തുടരുവാൻ അവർക്കു സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് നെസ്തോറിയൻ പുരോഹിതന്മാരുടെ (തത്ഫലമായി അവരുടെ അനുയായികളുടെയും) പുനരെകൂപ്പം കൂടുതൽ പ്രയാസകരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നത്.

അവിവാഹിതരായ പുരോഹിതന്മാരിൽനിന്നുമാത്രം മെത്രാന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പതിവ്, പെരസ്സസ്സഭയിൽ ആറാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തോടുകൂടിയാണ് ആരംഭിച്ചത്.

പെരസ്സസ്സഭകളിലെ സീറാമലബാർ സഭയിൽ ലത്തീൻ സഭയിലെ നിയമമാണ് ഇപ്പോൾ പ്രാബല്യത്തിലിരിക്കുന്നത്.

ബ്രഹ്മവൃത്തിൽ വിശ്വസ്ത പാലിക്കുന്ന പുരോഹിതന്മാർ തിരുസ്സഭയുടെ അലങ്കാരമാണ്. ജനങ്ങൾ അവരെ മാനിക്കുകയും അവരിൽ അഗാധമായ വാത്സര്യം അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അവിശ്വസ്തരായ മുരക്കും ചില പുരോഹിതന്മാർ ഇടവുസ്സും സഭയുടെ അപമാനത്തിനും കാരണം നൽകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ചൈദികന്മാർക്കുവേണ്ടി മരിയൻ ഖ്യാംഗങ്ങൾ പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കണം, അധർ നിർമ്മലമായ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ.

പുസ്തകാഭിപ്രായം

കാൽവരിയുടെ താഴ്വരയിൽ (നാടകം)

(ഗ്രന്ഥകർത്താവ്: ടി. എൽ. കിഴൂർ. പ്രസാധകർ: എസ്. എച്ച്. ലീഗ്, ആലുവാ നോട്ട്സ്. ക. 1-50)

നോവൽ കഴിഞ്ഞാൽ കേരളത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതലായി വിവററിയുന്നത് നാടകകൃതികളാണ്. സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ അപ്പോക്സോഴുള്ള ചെറുതും വലുതുമായ പ്രശ്നങ്ങളെ സമർത്ഥമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ നാടകകൃത്തുക്കൾക്കാണ് അനായാസമായി കഴിയുന്നത്. എന്നുതന്നെയുമല്ല ഒരു നാടകവുമായി കേരളത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും നിഷ്പ്രയാസം എത്തുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ ഏറ്റവും വലിയ പ്രചരണായുധമായി നാടകത്തെത്തന്നെ കരുതാം. ഇവിടെ പുരാതനസാഹിത്യകാരന്മാരും പുരോഗമനപരമായ പ്രമേയം കൈകാര്യംചെയ്ത് നാടകകൃത്തുക്കളും തകർക്കുപോലെ കിളിത്തൂപ്പൊന്നിയിട്ടുണ്ടാകുന്നു. എന്നിട്ടും അടുത്തായി മിക്ക നാടകകൃത്തുക്കളും പഴയകാലസംഭവങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധകാണിക്കുന്നതെന്നിനാണാവോ!

ഒരർത്ഥത്തിൽ ഈ പോക്ക് നല്ലതാണ്. പുരോഗതിയെന്നു പറയുന്നതുതന്നെ ഒരു ഗുലാമലിൽനിന്ന് മറ്റൊരു ഗുലാമലിലേയ്ക്കുള്ള മാറ്റമാണല്ലോ. അത്തരം പുരാതനതയ്ക്കു കൂട്ടിനില്ക്കാതെ പഴയ കാലസംഭവങ്ങളെ യുക്തിയുടെ ചെളിച്ചുത്തിൽ പരിശോധിച്ചു അവിടെനിന്നും പ്രമേയങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് നോവലും നാടകവും കഥയും എഴുതുന്നത് നന്നു്.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേണം ശ്രീമാൻ ടി. എൽ. കിഴൂരിന്റെ ഈ നാടകത്തേയും കാണുവാനും വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനും വിലയിരുത്തുവാനും.

സംഘട്ടനം വരച്ചു കാണിക്കുന്നതിലാണല്ലോ നാടകത്തിന്റെ വിജയം കടികൊള്ളുന്നത്. പടക്കംപൊട്ടുന്നതുപോലുള്ള വാക്യങ്ങൾ ഈ നാടകത്തിലുടനീളം കാണാം. മീളുകൾപ്പോലെ വാക്യങ്ങൾ മീറിപ്പാഞ്ഞ് ചിതറി വിഴുന്ന കഷ്ട മനോഹരതന്നെ.

ബത്ലേമിൽ ജനിച്ചു്, നസ്രസിൽ വളർന്നു്, പാലസ്തീനയിൽ പ്രവർത്തിച്ചു്, കാൽവരിയിൽ മരണമടഞ്ഞ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതകഥയാണിതിലെ മുഖ്യപ്രമേയം. അപ്പോൾ നാടകത്തിന് ആ സ്ഥലങ്ങളുടേതായ അന്തരീക്ഷം കൂടിയേകുകയു. അതു് അത്ര ഫലപ്രദമായി സൃഷ്ടിക്കുവാൻ നാടകകൃത്തിന് സാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളിൽ കേരളീയത മുഴച്ചുനില്ക്കുന്നതാണീയപകടത്തിന് ഒരു പ്രധാനകാരണം. കയാഫസ്, യൂദാസ്, പിലാത്തോസ് എന്നിവരുടെ ചിത്രീകരണം നന്നായി. ഈ ചരിത്രപുരുഷന്മാരെ അവരുടെ തനിനിറത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. കയാഫസിന്റേയും യൂദാസിന്റേയും അകവും പുറവും ഒരുപോലെ വ്യക്തമാകത്തക്കവിധത്തിൽ

പുതിയ കോൺഗ്രസ്സും പുതിയ മനുഷ്യനും

— ജി. പാനികുളം —

II

അടുത്ത ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സ് — പ്രതിഷ്ഠകളുടെ കേന്ദ്രം

1937-നു ശേഷം വീണ്ടും ഭാരതം ഒരു പുതിയ കോൺഗ്രസ്സിനു അണിഞ്ഞൊരുങ്ങുകയാണിന്ന്. ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ ഭാരതസഭ ദൾക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സംഭവമായിരിക്കും ഇതെന്നതിനു സംശയമില്ല. ഭാരതത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പണ്ടത്തെക്കാളേറെ അത്ഭുതവും വ്യാപ്തിയുമുണ്ട് ഈ കോൺഗ്രസ്സിനു. കാരണം, അന്തർദ്ദേശീയാടിസ്ഥാനത്തിൽ നടത്തുന്ന 38-ാമതു ദിവ്യകാരുണ്യ കോൺഗ്രസ്സാണ് ഇത് എന്നതുതന്നെ. 1960-ൽ മൂന്നിച്ച് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ പ്രാപ്തികമാക്കുക, അതോടൊപ്പം ക്രിയാത്മകമായ പുതിയ പരിപാടികൾ സ്വീകരിക്കുക, അങ്ങനെ ബൃഹത്തായ പ്രവർത്തനപരിപാടികളാണ് പുതിയ കോൺഗ്രസ്സിന്റേതു്. മൂന്നിച്ച് കോൺഗ്രസ്സിനു ശേഷം പുതിയൊരു കോൺഗ്രസ്സ് കൂടാൻ പോകുന്നു എന്ന വാർത്ത ആത്മാഭിമാനത്തോടെയാണ് ലോകജനത സാഗതം ചെയ്തതു്. ആ ആത്മാഭിമാനത്തിനു മാറ്റമില്ല, പുതിയ കോൺഗ്രസ്സിൽ ചർച്ചചെയ്യപ്പെടാൻ പോകുന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി കേട്ടുപോൾ. "ദിവ്യകാരുണ്യവും പുതിയ മനുഷ്യനും" — അതാണു വിഷയം. തികച്ചും ആനുകാ

ലാണ് ചിത്രീകരണം; അസ്സൽ. ക്രിസ്തുനാഥൻ നാടകത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവാണ്. എങ്കിലും ഒരു നിഴൽ പോലെയെ തോന്നും. സാരമില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹം നാടകത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ ചിലപ്പോഴൊക്കെ സംസാരിക്കുന്നുണ്ട്. അതു ക്ഷമിക്കത്തക്കതല്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്യങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്യങ്ങൾതന്നെയായിരിക്കണം.

ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും അഭിനയപ്രധാനമായ ഈ നാടകം എത്ര സംഘടനകൾക്കും ഒരിക്കൽ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. സ്റ്റേജിൽ ഈ നാടകം ഇരുമ്പുമാനത്തു തീർച്ച. ഭക്ത സംഘടനകളുടെ വാർഷികത്തിനും സ്കൂൾ ആനിവേഴ്സാറികൾക്കും പാഠ്യ നാടകമാണിതു്.

നല്ല അച്ചടി, നല്ല കലർ. ആക്കും വില കൊടുത്തു വാങ്ങുവാൻ തോന്നും. സഭാജനനവനായുടെ മെച്ചംകൊണ്ട് എത്ര ചായനക്കാരനും സുഖംതോന്നുമെന്നതു തീർച്ച.

— ടോം ജോസ് ബി. എ.

ഏപ്രിൽ 1964

ലികമായ ഈ വിഷയത്തിനു് അസ്സൽ വി. പരലോസ് ട്ലിഹായുടെ വാക്കുകളാണെന്നു തോന്നുന്നു: "നിങ്ങൾ അങ്ങയെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, സത്യം അങ്ങിൻ ആയിരിക്കുകൊണ്ട് അങ്ങിൻനിന്ന് അതു പഠിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ? അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ പുതുജീവിതമാകുന്ന പഴയ മനുഷ്യനെ ഉൾമിമാറുക. അതു വഞ്ചനാപരമായ റോസകുങ്കിളാൽ-ഭഞ്ചിച്ചതാണ്. പ്രത്യുത, നിങ്ങളുടെ മാനസികചൈതന്യത്തെ നവീകരിച്ച് നീ തീയിലും സത്യത്തിന്റെ പവിത്രതയിലും ദൈവത്തിനനുയോജ്യമായി പുനഃസൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പുതിയ മനുഷ്യനെ ധരിക്കുക" (എഫേ. 4, 21-24). ചർച്ചാവിഷയം മാത്രമല്ല, പുതിയ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ മുദ്രവാക്യങ്ങൾതന്നെ ഈ പുതിയ മനുഷ്യനെ ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ടുള്ളവയാണ്: "അവൻ എന്നിൽ ജീവിക്കും" (യോഹ. 6, 58); "സ്നേഹത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ജീവിതം ക്രമപ്പെടുത്തുക" (എഫേ. 5, 2).

മനുഷ്യനെന്ന പ്രതിഭാസം കത്തോലിക്കാവിഷ്ണുത്തിൽ

ചിന്തയുടെ എത്ര തലത്തിലും മനുഷ്യൻ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. പ്രപഞ്ചവസ്തുക്കൾക്കെല്ലാം വിശദീകരണം നൽകുന്ന ചിന്തകർ തങ്ങളിലേയ്ക്കുതന്നെ തിരിഞ്ഞപ്പോൾ നിരാശരായിട്ടുള്ള അവസരങ്ങൾ ചിന്താചരിത്രത്തിൽ ചിലുവയല്ല. ഗ്രീക്കുചിന്തകനായ സോക്രട്ടീസ് തന്നോടുകൂടെ പറയാൻ ഞാൻ യിരുന്ന: "മനുഷ്യാ, നീ, നിന്നെത്തന്നെ അറിയുക" എന്നു്. ഏതാണ്ടിതേ ആശയംതന്നെയാണ് "ദൈവമേ, ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ അറിയട്ടെ, എന്നിട്ടു് എന്നെത്തന്നെ നിന്ദിക്കട്ടെ" എന്ന അതസ്സിന്റെ വാക്കുകളിലും പ്രതിഫലിക്കുന്നതു്. മനുഷ്യനെന്ന പ്രതിഭാസം ചിന്തകർക്കെന്നും തലക്കെട്ടുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യമഹത്വത്തെ ഉയർത്തിക്കാട്ടാൻ വെമ്പിയ ചിന്തകർതന്നെ എന്തെന്തു നിവൃത്തിയെ നൽകി, ഇതിനകം മനുഷ്യനു് പക്ഷേ, അവയെല്ലാം ഒന്നുകിൽ മനുഷ്യനെ മാലാഖയാക്കി, അല്ലെങ്കിൽ അപമാനമുതലാക്കി എന്ന രണ്ടു വാസ്തവം. എന്നാൽ ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തമായ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെയാണ് കത്തോലിക്കാസഭ മനുഷ്യനെ വീക്ഷിക്കുക. ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിച്ഛായയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട, സമുദായത്തിന്റെ അടിത്തറയായ ഒരു ബുദ്ധിജീവിയാണു് സഭ മനുഷ്യനെ കാണുക. ഒരു പടികൂടി കടത്തിപ്പറ

നില്ക്കും നവീകരണം സഭയുടെ ഇന്നത്തെ ഒരാലുമാണ്. ഒരേയൊരു വിധത്തിലേ ആ നവീകരണം സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു സഭയ്ക്കു വ്യക്തമായിരുന്നു—ആത്മബലപ്രദമായ ഒരു പ്രായോഗികതയും തീയിടാൻ വന്ന ക്രിസ്തുവാൽ ഉണ്ടായതും. ക്രിസ്തുവുമായി മനുഷ്യമനസ്സുകളെ ഒന്നിപ്പിക്കുക—അതാണ് സഭയുടെ പരിപാടി. ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവുമായി ലോകത്തെ ഒന്നിപ്പിക്കുക എന്നുവെച്ചാൽ ദിവ്യകാര്യങ്ങളുമായി ഒന്നിപ്പിക്കുക എന്നാണർത്ഥം. കാരണം, ദിവ്യകാര്യങ്ങളിലൂടെ, നിത്യം അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവ്യബലത്തിലൂടെ, ക്രിസ്തു ഇന്നും ജീവിക്കുന്നു എന്നതല്ല, ദിവ്യകാര്യങ്ങളിൽനിന്നു നാം സഭയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കുമുള്ളതും നവീകരണങ്ങളിലും ഉൾപ്പെടുന്നു. പ്രശ്നങ്ങളുടെ ഈ ഉത്തരജന്മത്തിൽ എത്രയെത്ര ജീവിതങ്ങൾ ആ ദിവ്യ ഉറവിളത്തിൽ ആനന്ദം കാണുന്നുണ്ട്. കാർഡിനൽ സ്കാലഫറി വാക്കുകൾ സ്മരണയുണ്ടാകുന്നു: “ദൈവപുരുഷന്റെ പുരുഷാവസ്ഥയിൽ ഏകദേശമായി മറ്റൊരു ദൈവം എന്നും എന്തെന്നും കർത്താവിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിൽ എന്തിനെ കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടാകാവുന്നതിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ കൃത്യമാണ് ദൈവപുരുഷൻ.” സ്നേഹത്തിന്റെ ആ ദിവ്യ ഉറവിളമായി മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ ഒന്നിപ്പിക്കുക—അദ്ദേഹം ആ ദൈവകൃതിയിൽനിന്നും പുതിയ ജീവൻ ഉൾക്കൊള്ള ഒരു പുതിയ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞു വന്നു. ആ പുതിയ മനുഷ്യൻ ആരാധരിക്കേണ്ടതല്ല വ്യക്തമാക്കേണ്ടതല്ല, XII-ാം പാഠ്യം പാഴാ. “സാഹചര്യവുമായി ഒട്ടിച്ചേർന്ന് ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിമയായ ഒരു മനുഷ്യൻ. സ്വന്തം മാതൃകയിലും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും അഭിമാനം കൊള്ളുന്ന മനുഷ്യൻ, സാക്ഷാത്കാരത്തിൽ സമത്വം ഭരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ, സ്വന്തം നാടിനെയും അതിന്റെ പൗരസ്വര്യത്തെയും മാനിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ—ഇങ്ങനെയുള്ള മനുഷ്യരാണു് സഭയുടെ അടിസ്ഥാനം. അതിലെ സുരക്ഷിതത്വത്തിനും നിലനിൽക്കുവാൻ

ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തുറകളിലും നവീകരണ മാധ്യമപ്പെടുന്ന ആധുനികമനുഷ്യന്റെ മുഖിലേയ്ക്ക് ഒരു യഥാർത്ഥ നവീകരണത്തിന്റെ പുനരനുരയവുമായി കടന്നുവരികയാണ് കത്തോലിക്കസഭയ്ക്കിന്ന്. ഈ നവീകരണം സാധിക്കാനാണ് രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസു വിളിച്ചുകൂട്ടിയത്. ആദ്യസമ്മേളനത്തിൽ വച്ചുതന്നെ കൺസിൽപിതാക്കന്മാർ ഈ വസ്തുത വ്യക്തമാക്കി: “ഞങ്ങളുടെ ചിന്തകളും കഴിവുകളും നവീകരണത്തിനായി ഞങ്ങൾ ഉഴിഞ്ഞുവെക്കുന്നു. അങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്പോഹാദ്രമായ വദനം അതിന്റെ തനിനിറത്തിൽ ലോകജനത ദർശിക്കട്ടെ.” സൂനഹദോസു വിളിച്ചുകൂട്ടിയ നന്മയുടെ പാപ്പയായ ജോൺ XXIII-ാമൻ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട “അജിയോൻ മെന്റേ” (നവീകരണമെന്നാണ് ഈ പദത്തിനർത്ഥം) ഇതിനകം ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുമുളവാക്കിയ ചലനങ്ങൾ വളരെയാണ്. “സുമി പൊന്തി ഫിക്കാത്തു” എന്ന ഹിന്ദിയിൽ പ്രയോഗിച്ച പദത്തിൽ ഈ നവീകരണത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെ വ്യക്തമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നുണ്ട്, പരിശുദ്ധ പിതാവ് XII-ാം പിയറും. “കാലത്തിന്റെ ചലനങ്ങൾക്കൊത്ത ഒരു പരിവർത്തനം മനുഷ്യമനസ്സുകളിൽ വരുത്തുക മാതാവായ സഭയുടെ കടമയാണ്.” അവിടുന്ന് തുടന്ന് പറയുന്നു: “ആ ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സുകൾ.... അവ അനുഗ്രഹങ്ങളുടേയും രക്ഷയുടേയും ഉറവകളായിരുന്നു.” ആ

SNOW WHITE

NEAR NADUVILAL

- TRICHUR.

മേരിവിജയം

പ്രിൻസ് സമത്വത്തിനും പുരാതനതയ്ക്കും കാരണക്കാർ
അവർതന്നെ "

നവീകരണവും അൽമായപ്രേഷിതനും

സഭ ഉന്നം വയ്ക്കുന്ന നവീകരണത്തിന് രണ്ടു വ
ശങ്ങളുണ്ട് - ചുരുക്കവും സാമൂഹികവും. മറിച്ച്
പാഞ്ഞാൽ, വിശ്വാസത്തിലും സാമൂഹികജീവിത
ത്തിലും ഉള്ള നവീകരണമാണ് സഭയുടെ ലക്ഷ്യം. ഇ
വിടെയാണ് അൽമായപ്രേഷിതന്റെ പ്രവർത്തനമ
ണ്ഡചത്തിന്റെ അതിരുകൾ നിശ്ചയിക്കപ്പെടുക. സഭ ല
ക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്ന നവീകരണത്തിൽ രണ്ടു വിധത്തിൽ പങ്കു
പറ്റേണ്ടതുണ്ട് അൽമായപ്രേഷിതൻ. ഒന്നാമത്, ത
ന്നെത്തന്നെ നവീകരിച്ചുകൊണ്ട്. പെന്തക്കോസ്റ്റിയാ
യുടെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ "പുതിയ മനുഷ്യനെ ധരി
ച്ചുകൊണ്ട്." രണ്ടാമത്, ഇരുളടഞ്ഞ സാമൂഹികജീവി
തത്തിലെ കുരുങ്ങിക്കൂടിയ നൂലാമാലകൾക്കു "സൂര്യദീപ"
മാകുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ പരിഹാരം നി
ർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട്. കെട്ടടങ്ങിയ മതബോധത്തെ സാമു
ഹായികജീവിതത്തിൽ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടുവരണം
അൽമായപ്രേഷിതൻ സാമൂഹികനവീകരണത്തിൽ
മുന്നേറുക. കാരണം, XII-ാം പിയൂസ് പാപ്പാ പറയു
ന്നതുപോലെ "ചുരുക്കമുണ്ടേയും സമുദായത്തിന്റേയും,
മതബോധത്തെയും ധർമ്മികതയെയും വേർപെടുത്തി
ക്കൊണ്ട് സാമൂഹികപുരോഗതി സാധിക്കുക തിക
ച്ചും അസാധ്യമാണ്." എത്രയൊക്കെ അൽമായപ്രേഷി
തൻ ഈ രംഗത്തു നിർബന്ധിതനാകട്ടെ അതിനും ഉത്തരം
നൽകുന്നുണ്ട് പരിശുദ്ധപിതാവ്: "കാലത്തിന്റെ സ്പ
ന്ദനങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഏതു പ്രവർത്തനവും ഏ
റെറ്റടക്കുവാൻ ധൈര്യവും വിശ്വാസികൾ മുന്നോട്ടുവ
രണം. സ്വന്തം ആത്മരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, അതാ
ണ് പരമമായും പ്രധാനമായും അവർ ചെയ്യേണ്ടതെ
ന്നിതന്നാലും, സ്വർഗ്ഗരാജ്യം വിസ്തൃതമാക്കാൻ കഴിവു
ള്ളതല്ലാതെ ചെയ്യുവാൻ കൂടി അവർ കടപ്പെട്ടവരാണ്.
അദ്ദേഹം തുടന്ന് പറയുന്നു: "സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ അ
തിരുകൾ വലുതാക്കുക എന്നത് മാർമ്മാദിസാക്ഷിയിൽ
വെച്ച് ആ രാജ്യത്തിന്റെ അംഗങ്ങളായിത്തീർന്നു എല്ലാ
വരുടേയും കടമയാണ്. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ പങ്കാളി
കൾ ആവുക എന്ന വലുതാണ് നമ്മുടെ ജീവിതങ്ങളെ
അതിന്റെ പ്രമാണങ്ങളുമായി ഐക്യരൂപപ്പെടുത്തുക
എന്നു മാത്രമല്ല, ആ രാജ്യത്തിന്റെ വിസ്തൃതിക്കായി
കഴിവുള്ളതു ചെയ്യുക എന്ന കൂടി അർത്ഥമാക്കേണ്ടതുണ്ട്."
ആ നിലയ്ക്ക് ഒരു വസ്തുത വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്: പുതിയ
കോൺഗ്രസ്സ് ഉന്നം വെക്കുന്ന നവീകരണത്തിൽ അ
ൽമായക്കൊരു നല്ല പങ്കു വഹിക്കാനുണ്ട്. ക്രിസ്തുവി
ന്റെ മൗലികരീതിയിലെ അംഗങ്ങളെന്ന നിലയ്ക്ക്
അതിനവർ ബാധ്യസ്ഥരുമാണ്. അങ്ങനെ ബുദ്ധാപ്പെ
സ്റ്റർ കോൺഗ്രസ്സിൽ വെച്ച് കാർഡിനൽ പെഷെല്ലി
പറഞ്ഞതുപോലെ "വിശ്വാസം അടിക്കടി ക്ഷയിച്ചു
വരുന്ന ഒരു ലോകത്തിൽ, വിശ്വാസത്തിന്റെ കേന്ദ്ര

ബിന്ദുവിലെന്നപോലെ ദിവ്യകാരുണ്യത്തിൽ ഒന്നിപ്പി
ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രക്ഷനീയകർമ്മത്തിന്റെ വിശിഷ്ടാ
നുഗ്രഹങ്ങളിൽ രൂഢമൂലമായിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ വിശ്വാ
സപ്രമാണത്തെ ഏറ്റെടുക്കുവാൻ - ദൈവികനിയ
മങ്ങളെയെല്ലാം പരിശോധിച്ചു തള്ളുന്ന ഒരു ലോകത്തിന്റെ
മുമ്പിൽ, വിശ്വാസവും പ്രവർത്തനവും തമ്മിൽ ബന്ധം
വേണമെന്ന, വിശുദ്ധിയുടെ കളരിയായ ദിവ്യകാരുണ്യ
ത്തിന്റെ നിയമത്തെ പരിപൂർണ്ണമായും അനുസരിക്കാൻ
- തെറ്റിയാൽ അപരാധം എതിർപ്പുകളാലും വഴി തെ
റ്റിയ ഒരു ലോകത്തിൽ എല്ലാ ദൈവമക്കളേയും സ
ഹോദരസ്നേഹത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരാനും എല്ലാവരെയും
സ്നേഹത്തിന്റെ ബന്ധനമായ ദിവ്യകാരുണ്യത്തിൽനി
ന്നുറപ്പാക്കുന്ന നമ്മുടെ ആത്മബലികളിൽ ഒന്നിപ്പി
ക്കാനും" നമുക്കു ശ്രമിക്കാം.

സഭാപിതാവായ വി. സിപ്രിയാന്റെ വാക്കുക
ൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ നമുക്കു മാർഗ്ഗദർശകങ്ങളാവട്ടെ. "ക്രി
സ്തുവിനോടു കൂടെയാണ് നാം ചരിക്കുന്നത്, അവിടുത്തെ
കാലികകളെയാണ് നാം അനുധാവനം ചെയ്യുന്നത്.
അവിടുന്നാണ് നമ്മുടെ നായകൻ; നമ്മുടെ വഴിതന്ത്രി
യെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ദീപനാളവും നമ്മുടെ രക്ഷയു
ടെ മുന്നോടിയും അവിടുത്തന്നെ. വിശ്വാസ്യരായവർക്കു
വിജയം പറഞ്ഞാൽ ഇതൊക്കെ അവിടുന്നാണ് നമ്മെ
സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു, പിതാവിന്റെ പക്കലേയ്ക്കു, അടുപ്പി
ക്കുന്നത്. അവിടുത്തെ മാതൃകയെ അനുകരിച്ചുകൊ
ണ്ട് യഥാർത്ഥക്രിസ്ത്യാനികളായി, ദൈവരാജ ക്രിസ്തുവാ
യി നാം ജീവിക്കണമെന്ന്, അവിടുന്ന് ഇന്നു മഹത്വത്തി
ൽ എന്തായിരിക്കുന്നുവോ അതു നമുക്കും ആയിത്തീരാം."

'മേറിവിജയം' - ബാലരംഗം

(അപേക്ഷാഫോറം)

അപേക്ഷക(യുടെ)ന്റെ പേര്.....
.....
വിട്ടുപേര്.....
വയസ്സ്.....
ഇടവക.....
സൊഡാലിറ്റിയിൽ അംഗമാണോ?.....
പഠിക്കുന്ന ക്ലാസ്സ് }
or പഠനയോഗ്യത }.....
ദേശം.....
പോസ്റ്റ്.....
ജില്ല.....
(മറുപടി)

നിങ്ങളുടെ സംശയങ്ങൾ

ഫാദർ ആൻറണി അന്തിക്കാട്ട്,

എൽ. പി.എം., എൽ. ഡി.

കുറിയച്ചിറ, തൃശൂർ-6

44. ഒരു കുടുംബനാഥൻ ദാരിദ്ര്യവും കഷ്ടപ്പാടും കൊണ്ടുണ്ടായ ജീവിതനൈരാശ്യവും ആശ്രമത്തിൽ ചേർന്നാൽ അത് ദൈവതിരുമുമ്പിൽ വലിയ അപരാധമാകുമോ? (സി. പി. വർഗ്ഗീസ്, വല്ലങ്കുന്ന്)

ജീവിതനൈരാശ്യവും വരുന്ന ഒരു കുടുംബനാഥനെ ആശ്രമത്തിൽ സ്വീകരിക്കുകയില്ല. ഒരു കുടുംബം സംരക്ഷിക്കുവാൻ ചുമതലപ്പെട്ട ആൾ, സ്വപക്ഷത്തെയും ചെയ്യാതെ, ആശ്രമത്തിൽ ചേരുന്നത് തെറ്റാണ്. കുടുംബനാഥൻ സ്വദേശത്തോടും (അവർ ജീവിച്ചിരുന്നിരുന്നെങ്കിൽ), മക്കളോടും ചില ചുമതലകൾ ഉണ്ട്. മക്കൾക്ക് ജീവിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതിനുശേഷം, ഭാര്യ മരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അവളുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി, കൂടുതൽ പുണ്യം ചെയ്യണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ആശ്രമത്തിൽ ചേരുന്നതിൽ തെറ്റില്ല.

45. സ്വന്തമനസ്സാലെ ഓരോ വെള്ളത്തിൽ ചാടി മരിച്ചാൽ അയാളുടെ ആത്മാവ് രക്ഷപ്പെടുമോ? (കെ. കെ. ഏലു, താഴെക്കാട്ട്)

സ്വന്തമനസ്സാലെ, മരിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ, വെള്ളത്തിൽ ചാടി മരിക്കുന്നത് ആത്മഹത്യയാണ്; ചാവുദാഷമാണ്. ചാവുദാഷത്തോടെ മരിക്കുന്ന ഒരാൾ നരകത്തിൽ പോകും. വെള്ളത്തിൽ ചാടിയതിനുശേഷം മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി കമ്പസാരിക്ക

[ബാലരംഗത്തിൽ ചേരണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഈ ഫാദർ കത്രിച്ചെടുത്ത മറുപടിയെ പേരും വിലാസവും മറ്റും വൃത്തിയായി പരിച്ഛിച്ച് 15 നു പ. സ്റ്റാമ്പുസഹിതം ഒരു കവറിലിട്ട് കൊച്ചേട്ടനയച്ചുതരിക.]

To

കൊച്ചേട്ടൻ 'മേരിവിജയം'

അരിമ്പൂർ P. O.

തൃശൂർ -4.

പ്രിയ കൊച്ചേട്ടാ,

മേരിവിജയം ബാലരംഗത്തിൽ ഞാൻ ഒരു ഗമായി ചേരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പ്രവേശനഫീസായ 15 നു പ. യുടെ സ്റ്റാമ്പ് ഇതൊന്നിച്ചയയ്ക്കുന്നു. എന്റെ പേർ റജിസ്റ്ററിൽ ചേർക്കുവാൻ അപേക്ഷ.

മേരിവിജയത്തിന്റെ പ്രവരണത്തിനും ബാലരംഗത്തിന്റെ വികസനത്തിനും കഴിവതുപോലെ പരിശ്രമിച്ചുകൊള്ളാം.

സ്വന്തം കൊച്ചുരുജ്(ത്തി)ൻ
(ഒപ്പ്)

ണമെന്ന ആഗ്രഹമുണ്ടാകയും ചെയ്തു തെറ്റിനെപ്പറ്റി ഉത്തമമനസ്സാപമുണ്ടാകയും ചെയ്താൽ, ആ ആത്മാവ് രക്ഷ പ്രാപിക്കും. പക്ഷെ, ആ അല്പ സമയത്തിനുള്ളിൽ ഉത്തമമനസ്സാപമുണ്ടാകുക സാധാരണഗതിയിൽ സംഭവ്യമല്ല.

46. ഒരു ചാവുദാഷമെങ്കിലും ചെയ്യാത്ത വിശുദ്ധന്മാരോ വിശുദ്ധകളോ ലോകത്തിൽ ഇന്നേവരെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? (സി. പി. വർഗ്ഗീസ്, വല്ലങ്കുന്ന്)

വിശുദ്ധരെന്ന നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടവരിലും, നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവരിലും, ധാരാളം ആളുകൾ ചാവുദാഷം ചെയ്യാതെ ജീവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരിശുദ്ധ കന്യാകാമറിയം, വി. യേശുസേപ്പ്, വി. യോഹന്നാൻ മാങ്ങന, വി. കൊച്ചുശ്രീനാഥ്, വി. അലോഷ്യസ്, വി. സ്താനിസ്ലാവ്, വി. ദോമിനിക്കു സാലോ, വി. മരിയാ ഗൊരോറിയ എന്നിവർ ചാവുദാഷം ചെയ്യാതെ ജീവിച്ചവരിൽ ചിലർ മാത്രമാണ്. മാമോദീസായിൽ കിട്ടിയ വരപ്രസാദം നഷ്ടമാക്കാതെ, ഒരൊരൊ ചാവുദാഷംപോലും ചെയ്യാതെ, ജീവിക്കുന്ന അനേകം ആളുകളെ, ഓരോ ആഖ്യാത്മികപിതാവിനും അറിയാം.

47. തിരിച്ചറിവ് വന്നതിനു മുമ്പ് ചാരിത്ര്യത്തിന് ഭംഗം വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, പിന്നീട് കന്യാസ്ത്രീയാകുമോ? (കെ. എഫ്. അനന്ത, തൃശൂർ)

കന്യാസ്ത്രീയാകാം. തിരിച്ചറിവ് വന്നതിനു മുമ്പ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത് പാപമല്ല.

48. 40 മണിക്കൂർ ആരാധനദിവസം, പിച്ചക്കാരെ പള്ളി അതിർത്തിയിൽനിന്ന് (100 കോർ) പുറത്തു നിർത്തുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്? "ഈ ചെറിയ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരുവൻ ചെയ്യപ്പെട്ടാലല്ലോ എനിക്കു ഏന്തിയുണ്ടാകും" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ പാവ് ചെയ്യാനിടയിൽ നടത്തുക? അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഈ പാവപ്പെട്ടവരെ പുറത്തു നിർത്തുന്നത് കടുത്ത അനീതിയല്ലേ? (സെബാസ്റ്റ്യൻ പാലേക്കര, പലക്കാട്ടുകര)

ചോദ്യകർത്താവിന്റെ യുക്തി ശരിയാണെങ്കിൽ, പിച്ചക്കാരെ പള്ളിയുടെ പുറത്തു നിർത്താൻ പാടില്ല; പള്ളിയകത്തു കയറി പിച്ച ചോദിക്കാൻ അനുവദിക്കണം; പോരാ, സക്രാരിയുടെ മുകളിൽ കയറിയിരുത്തണം. 40 മണിക്കൂർ ആരാധനദിവസം പള്ളിയിലെ നിശ്ശബ്ദാന്തരീക്ഷത്തിന് തടസ്സം നേരിടാതിരിക്കാനാണ്, പിച്ചക്കാരെ പുറത്താക്കുന്നത് എന്നു ആർക്കും എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ധ്യാനിക്കുന്ന

ദൈവസേവനം അനുഷ്ഠിക്കുക!

അതൊരു ലക്ഷ്യമാണ്.

അതിനൊരു മാറ്റം കൂടിയേ കഴിയൂ.

സുരക്ഷിതമായൊരു മാർഗ്ഗം ഞാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കണം. വി. ബണ്ണാർട്ട് പറയുന്നു: "മറിയത്തിൽ ദൃഷ്ടി പതിക്കുക; അപകടങ്ങളിലും, പ്രയാസങ്ങളിലും, സംശയങ്ങളിലും മറിയത്തെ സ്തുരിക്കുക; മറിയസഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുക; അവർ നിങ്ങളുടെ അധരങ്ങളിൽനിന്നും അകലരുത്; ഹൃദയത്തിൽനിന്നും മാറരുത്"..... അവളുടെ സംരക്ഷണയിൽ നി ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്യും."

കമ്മെലീത്തർ മറിയത്തിന്റെ സ്വന്തമാണ്. അവരെ തന്റെ സഹോദരർ എന്നവർ വിളിക്കുന്നു.

കേരള കർമ്മലയുടെ ദേവമാതാ പ്രവിശ്യ.

അവളുടെ നാമസംവാഹിയാണ്; അവർക്കായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടതാണ്. അവളുടെ സംരക്ഷണയിൽ പ്രവിശ്യാംഗങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു, പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

ഭാഗ്യസ്തരണാഹ്നമായ പന്ത്രണ്ടാം പീയൂസ് കേരള കമ്മെലീത്താസഭയുടെ ജൂബിലിയവസരത്തിൽ സഭാംഗങ്ങൾക്കു നല്കിയ സന്ദേശത്തിൽ പറയുന്നു: "ഭിദ്യസ്തനോടുള്ള അവളുടെ പ്രാർത്ഥനകളും സ്വാഗ്ഗീയവരും നിങ്ങളെ താങ്ങുമ്പോൾ, വിജയപര്യവസാനത്തിൽ എത്തിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയാത്ത യാതൊന്നും ഇല്ലെന്ന് നിങ്ങൾ അനുഭവിച്ചറിയും."

പ്രവിശ്യയിൽ സേവനംഗങ്ങൾ നിരവധി. ചണ്ഡാ, വാൾ, അഡിലാബാദ്, അംബികാപൂർ മുതലായ ഉത്തരേന്ത്യൻ മിഷനുകൾ. കേരളത്തിൽ തന്നെ സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമായ പ്രവർത്തനംഗങ്ങൾ.

വൈദികനായോ, ബ്രദറായോ ദൈവതിരുമനസ്സ് നിറവേറുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന യുവാക്കൾ ഉടൻ എഴുതുക:—

Very Rev. Fr. PROVINCIAL C. M. I.
DEVAMATHA PROVINCIAL HOUSE.
TRICHUR - 1.

തിന്നും, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന്നും, ആരാധിക്കുന്നതിന്നും നിശ്ശബ്ദമായ അന്തരീക്ഷം ആവശ്യമുണ്ട്. ദേവാലയത്തിൽ ബാഹ്യമുണ്ടാക്കിയിരുന്നവരെ കർത്താവ് മാറ്റിക്കൊണ്ടു് അടിച്ചു പുറത്താക്കിയതു് സ്തുരിക്കുക.

49. "കന്യസാരക്കാരുടെ അനുമതി കൂടാതെ ചിലർ മിഷനിലേയ്ക്കു് പോകുന്നു" എന്നു് ബ, അച്ചൻ മാർച്ചുലക്കത്തിൽ എഴുതിയതു് കന്യസാരരഹസ്വം അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടല്ലേ?

(ആൻറണി സി. പള്ളിക്കുന്നതു്)

അല്ല; മിഷനിലേയ്ക്കു് പോയി തിരിച്ചുവന്ന ചിലർ കന്യസാരക്കാരുടെ അനുവാദം കൂടാതെ പോയതു് വിചേകത്തു വുമായി എന്നു് കന്യസാരത്തിനു പുറമെ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണു്.

ഉപകാരസ്മരണ

വി. കൊച്ചുത്രേന്യായുടേയും വി. മാർട്ടിൻ ഡി. പോറസ്സിന്റെയും സഹായത്താൽ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം സാധിച്ചതിന്നു് ഉപകാരസ്മരണ.

— മിസ്സിസ് പി. ഡി. ആൻറണി.

ബാലരംഗം

ചില പ്രത്യേക അസങ്കല്പങ്ങളാൽ "ബാലരംഗം" അടുത്ത ലക്കത്തിലേയ്ക്കു മാറ്റിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

— കൊച്ചേട്ടൻ

ചില പ്രശ്നങ്ങൾ

(100-ാം വേളിൽ നിന്നു തുടർച്ച)

തെയ്യച്ചപാകവാൻ വഴിയുണ്ട്. ഇക്കാര്യവും എറണാകുളം സമ്മേളനം ചർച്ചചെയ്യുമല്ലോ.

സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ

കേരളത്തിൽ എത്ര സഖ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്? ആകെ എത്ര അംഗങ്ങളുണ്ട്? അവയിൽ പ്രീമ പ്രിമാരിയ യോടു സംഘടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവ എവ? രൂപതാ ഫെഡറേഷനോടും, നാഷണൽ ഫെഡറേഷനോടും സംഘടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവ എവ? കേരളത്തിൽ എവിടെയെല്ലാം രൂപതാഫെഡറേഷൻ സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്? എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിവിധ വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനും പ്രൊഫോട്ടർമാരുടെ സമ്മേളനം പരിശ്രമിക്കുമല്ലോ. ആ വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു "മേരിവിജയ"ത്തിന് അയച്ചുകൊടുത്താൽ തീർച്ചയായും അവർ അതു പ്രസിദ്ധീകരിക്കാതിരിക്കയില്ല.

അങ്ങനെ, എറണാകുളത്തെ ചർച്ചകളും, പ്രകടനങ്ങളും, സമ്മേളനങ്ങളും വഴിയായി കേരളത്തിലെ മരിയാസഖ്യങ്ങൾക്ക് ഉയിരും ഉന്മേഷവും ഉത്തേജനവും ലഭിക്കുവാൻ ഇടവരുടെ.

സൊഡാലിറ്റി ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ

(111-ാം വേളിൽനിന്നു തുടർച്ച)

നമ്മുടെ ആളുകൾ വായനയിൽ കൂടുതൽക്കൂടുതൽ താല്പര്യം കാണിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് അവർക്കു ഉചിതമായ, പ്രയോജനപ്രദമായ പുസ്തകങ്ങൾ നല്ലൊരു നമുക്കു സാധിക്കാതെ വന്നാൽ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരുടെ പ്രചരണഗ്രന്ഥങ്ങളും, വായനക്കാരുടെ അധർമ്മവിചാരങ്ങളെ മൂഷണം ചെയ്തു പണമുണ്ടാക്കുന്ന ക്ഷുദ്രകൃതികളും മാത്രമായിരിക്കും നമ്മുടെ വായനക്കാലകളിൽ കയറുപറ്റുക.

വിശ്വാസഭീഷണി വ്യാപിപ്പിക്കുവാൻ മാതൃകാപരമായ ജീവിതം പോലെ മറ്റൊന്നും തന്നെയില്ല. താസ്തിജി ക്രിസ്തുവിന്റെ ആദർശങ്ങളെ എത്രയോ പകർത്തി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ താസ്തിജി ഒരു ക്രിസ്തുനിയമാകാൻ സന്നദ്ധനായില്ല. എന്തുകൊണ്ട്? ബഹുഭൂരിപക്ഷം ക്രിസ്തുാനികളുടെ ജീവിതം അവരുടെ തത്ത്വബോധനങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു് അനുകരണീയമായി അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നിയില്ല എന്നതാണ് ഒരു കാരണം.

ഇവിടെ നാം വിവരിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന് എല്ലാ സൊഡാലിറ്റികൾക്കും സാധിച്ചിട്ടുള്ള വഴനേക്കാം. എന്നാൽ ഭാരതത്തിനും അവരവരുടെ ജീവിതാനുസ്ഥാനനരീച്ചു് പാടുള്ളതു ചെയ്താൽ സൊഡാലിറ്റിയുടെ പ്രവർത്തകർ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ ഉത്തമ മാതൃകകളും കന്യകാ മറിയത്തിന്റെ വത്സലമക്കളും ആയിത്തീരാതിരിക്കുകയില്ല.

വില്പനയ്ക്കുള്ള

സൊഡാലിറ്റി പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

സൊഡാലിറ്റിയുടെ ഏജൻസി	0-35
The Director	0-70
സൊഡാലിറ്റി മാനുവൽ	0-35
A Sodality Plan	0-30
മരിയാസഖ്യചരിത്രം	0-30
മരിയാസഖ്യപ്രവേശനത്തിനു	
മുന്യം	0-10
സഖ്യംഗത്യാനസഖി	0-06
അമലോത്ഭവമാതാവിന്റെ	
ഒപ്പീസം	0-05

മരിയാസഖ്യങ്ങളുടെ	
ആദർശങ്ങളും മാതൃകകളും	0-12
ജൂനിയർ സൊഡാലിറ്റി ഗൈഡ്	0-35
സൊഡാലിറ്റി ഒപ്പീസിന്റെ	
ഒരു വിശദീകരണം	0-45
Notes on Sodality Training	1-00
10 ക.യിൽ മീതെയുള്ള ഓർഡറുകൾക്ക് 15% കമ്മീഷൻ. തപാൽച്ചെലവു് പുറമെ കടമിടപാടില്ല.	

ആവശ്യപ്പെടുക:—

The Manager,

UNION PRESS

Mariapuram, Trichur-5.

"For
Favours
received"

A. I. Thresima

മഞ്ഞിലാസിന്റെ ആട് മാക്സ്

KRISHNA & Co.

ശീലക്കടകര

ഉപയോഗിക്കുക.

ആട് മാക്സ് കടകര എല്ലാ കുച്ചവട

ക്കാരിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്നു.

മിതമായ വിലയ്ക്ക് വികച്ച സേവനം

മഞ്ഞിലാസ് അമ്പലാ മാട്ട്
പോസ്റ്റ് ഓഫീസ് നോമ്പ് തൃശൂർ-1

ഏതു കാലവേസ്ഥയ്ക്കും യോജിച്ച തുണിത്തരങ്ങൾക്ക്

Estd: 1934

സന്ദർശിക്കുക:

PHONE: 841

★ കുറിച്ചാക്കു ★

ലോന അന്തോണി സൺസ്

തുണിച്ചരക്കു കുച്ചവടം, ബസ് സ്റ്റാൻറിനു സമീപം, തൃശൂർ.

സ്റ്റെയിൻലസ്സ് സ്റ്റീൽ ചോററുപാത്രങ്ങൾക്ക്

PHONE: 789

★ Wares ★

റൗണ്ടു് സൗത്ത്,

??

തൃശൂർ.

PERMISSU SUPERIORUM

Edited & Published by Fr. J. Chemmanoor B. A., Printed at the
Union Press, Mariaparam, Trichur - 5.

FASHIONABLE DRESSES

for

ALL FESTIVE OCCASIONS!

VISIT

FASHION FABRICS

TRICHUR.

സ്ഥാപിതം: 1950

ഫോൺ: 603 തൃശൂർ

മേരിവിജയം

അവിലകേരള സൊഡാലിറ്റി മാസിക

കുടുംബങ്ങളിലേയ്ക്കും, കൊടുപ്പുള്ള വെറുക്കുകൾ, നോവൽ, പോളോത്തരവുകൾ, ഭക്തഗാനങ്ങൾ, സൊഡാലിറ്റി വാർത്തകൾ — വായിച്ചു രസിക്കാനും, ചിന്തിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാനും വക നൽകുന്നതൊക്കെ ഇതിലുണ്ട്. മേരിവിജയം — വെറുപ്പുകാരുടെ പ്രിയപ്പെട്ട മാസിക!

പത്രാധിപർ: റവ. ഫാദർ ജെ. ചെമ്മഞ്ഞ് ബി. എ.

വരി സംഖ്യ

പരസ്യനിരക്ക്

ആണ്ടിൽ രണ്ടു രൂപാ മുൻകൂർ. എജൻസി കമ്മീഷൻ നിരക്ക്: 5 മുതൽ 24 കൂടി കോപ്പികൾക്ക് 20%; — 25 മുതൽ 49 കൂടി... 25%; — 50-നും മേൽ... 30%.

കവർപേജ്	..	75-00
ഇന്നർ കവർ	..	60-00
മുഴുവൻ പേജ്	..	50-00
അര പേജ്	..	30-00
കാൽ പേജ്	..	15-00

ദീർഘകാലപരസ്യങ്ങൾക്കും ഉപകാരസ്മരണകൾക്കും പ്രത്യേകം കുറഞ്ഞ നിരക്കുകൾ.

എജൻസി അപേക്ഷകളും മറ്റു വിവരങ്ങൾക്കും കത്തിട
പാടുകളും അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: { മാന്യേജർ മേരിവിജയം,
മരിയാപുരം, തൃശൂർ - 5.